

எரிமலை

மார்ச் 1995

மகளிர் சிறப்பிதழ்

எரிமலை

கலை, பண்பாடு
அரசியல் சமூக ஏடு

பதினாண்டுகாம் ஆண்டு
மார்ச் 1995

ஆக்கங்கள்
அபிப்பிராயங்கள்
மற்றும் தொடர்புக்கு

எரிமலை

தாய்மண் வெளியீடு

தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக்குழு

C/O T.C.C-France,

341, Rue des Pyrénées,

75020 Paris.

Tel: 43 58 11 42

விடுதலைப் புலிகளுடன் சமாதானமாகப் போதலே சந்திரிகாவுக்குள்ள துரும்பு

முன்னைய சிறுவங்கா இனவாத அரசாங்கத்தவர்களும், தற்போதைய சந்திரிகாவின் அரசாங்கத்துக்கும், இனப்பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் பாரிய வேறுபாடு இருப்பதாகவே கருதப்பட்டது. அந்த இடைவெளி தற்போது வெகுவாகக் குறுகி வருவதாகவே தோன்றுகிறது. முன்னைய அரசாங்கம் தமிழர் பிரச்சினையை ஒரு பயங்கரவாதப் பிரச்சினையாகவே பார்த்தது. தற்போதைய அரசாங்கம் விடுதலைப் புலிகள், தமிழ் மக்கள் என்றாக இரண்டாகப் பிரித்து, ஒன்றுடனான முரண்பாட்டை தீவிரவாதத்துக்கு எதிரான செயல்பாடாகவும், மற்றையதை இனப்பிரச்சினையாகவும் வரையறுக்க முனைகிறது. இப்பிரச்சினைக்கு, முன்னர் தீர்வொன்றைக் கண்டுபிடிக்க பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழு செயற்பட்டது. தற்போதும் அரசியல் சட்ட திருத்தத்தை மேற்கொள்ள ஒரு பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழு உருவாக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் அதற்குச் சமர்ப்பிக்கப்படும் ஆலோசனைகள் மூலம் (விடுதலைப் புலிகளின் ஆலோசனைகள் உட்பட) இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாணலாம் என்றும் அரசாங்கம் உறுதித்து, முன்னைய சர்வகட்சி மகாநாட்டைப் போல், தற்போதும் சவை குழுக்கள், கட்சிகளின் ஆலோசனையின் பேரிலேயே தீர்வு சாத்தியம் என்கிறது அரசு.

சிங்கள பொளத்தத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்கின முன்னைய அரசுகள். இதே கருத்து மீண்டும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. சிறுபான்மையினருக்கும், சிறுபான்மைகளுக்குள்ளே இருக்கின்ற ஏனைய சிறுபான்மையினருக்கும் உரித்தான தீர்வுகாணப்பொவ்வாத ஐ. நா. சபை மனித உரிமை ஆணைக்குழுவின் அமர்விலேயே சிறுவங்காவின் வெளிநாட்டமைச்சர் உறுபுள்ளார். இதனால் நாம் அறிய வருவது என்னவெனில் இந்த அரசாங்கமும் சிங்கள பொளத்த மேலாதிக்கத்தைப் பெறும் தீர்வொன்றைக் காணவே முயலுகின்றது என்பதாகும். இந்த முயற்சிக்குத் தமிழ் மக்கள், புலிகளுக்குப் புறம்பாக நின்ற தமக்கு ஆதரவு தருவார்கள் என்று அரசு எண்ணுகின்றது. அந்த உதவையைத் திரட்டவும், விடுதலைப்புலிகளுக்கு அழுத்தத்தைக் கொடுக்கவும் தமிழ் கல்வியாளர்கள் முற்படவேண்டுமென்றும் சந்திரிகா பகற்களவு காண்கிறார். விடுதலைப் புலிகள் மோதல் தவிர்ப்பு, புத்தறிந்தும், அன்றாடப் பிரச்சினை, அரசியல் தீர்வு, சமாதானம் போன்ற விடயங்களில் தெளிவாக உள்ளனர். முதலில் அன்றாடப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படவேண்டும். மோதல் தவிர்ப்பு முழுமையான புத்தறிந்ததாக மாற்றப் படவேண்டும். இத்தகு வழிமுறை மூலம், தடைபெறும் அரசியல் தீர்வு பேச்சு வார்த்தையில் அரசாங்கம் ஒரு தீர்வுத்திட்டத்தை முன்வைக்கவேண்டும். அது தமிழர் தாயகத்தை அங்கீகரித்த சமீபடித் திட்டமாகக் கூட அமையலாம். மேலும், முல்லை மக்களின் தனித்துவத்தை அங்கீகரித்து, அவர்களுக்கென கயாட்சி மாதிரியும் ஒன்றை அமைப்பதான திட்டத்தைக் கூட அரசாங்கம் முன்வைக்கலாம் எனத் தெரிவித்துள்ளனர். இத்தகைய விடுதலைப் புலிகளின் அனுகுமுறையை, வெளிநாட்டு மோதல் தவிர்ப்பு கண்காணிப்புக் குழுத் தலைவர்கள் பூரணமாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். புலிகள் தரப்பிலேயே நியாயம் இருப்பதை அரசாங்கத்துக்கும் கட்டிக்காட்டியுள்ளனர். "தலைவர் பிரபாகரனை சந்தித்து, தனக்கு மட்டுமல்ல, தனது நாட்டுக்கே பெருமை" என்று நெதர்லாந்துப் பிரதிநிதி உறுபுள்ளார். இவ் அங்கீகாரம் எமது போராட்டத்தை உலகம் அங்கீகரிப்பதற்கான முதற்படி என்று உறத்தேவையில்லை.

4ம் கட்டப் பேச்சுவார்த்தை விசைவில் தடைபெற்று, சமாதான முயற்சிகள் முறிவுறாது தொடரும் என்றே நம்பப்படுகிறது. சிறுவங்கா அரசாங்கத்தினுள், இனவாதத் தன்மைகள் தலைதூக்கினாலும் பேச்சுவார்த்தையைக் கைவிட்டு, போரைத் தொடங்கினால் நிலைமை இன்னும் மோசமடையும் என்பதை சந்திரிகா ஊர்ந்தே உள்ளார். அரசாங்கம் இராணுவத்துக்கிடையிலான முறுகல் நிலை, அரசாங்கத்தினுள் உள்ள கண்பல், உறுதிருவைத்த இராணுவம், வேலைநிறுத்தங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், தொழில்துறையில் சிக்குவைவு, வேலைவாய்ப்பு கல்வி, விவைவாசி ஆகியவற்றில் மேற்கொள்ளப்பட்ட வாக்குறுதிகள் எவையும் நிறைவேற்றப்படாத மக்களின் அதிருப்தி, இவற்றை எதிர்க்கட்சி தனது தலையாக்காய் பயன்படுத்த முனைதல் - இவை அனைத்தும் சந்திரிகாவுக்கு நெருக்கடியைக் கொடுக்கின்றன. இவற்றிலிருந்து தப்பிக் கரை சேர விடுதலைப்புலிகளுடன் சமாதானமாகப் போதலையே ஜனாதிபதி சந்திரிகா தகுந்த துரும்பாகக் கருதுகிறார். இனவாத அழுத்தத்திற்கு உட்படாது, சந்திரிகா, முன்னோக்கி வருவாரென்றால், அவருக்குக் கைகொடுக்க விடுதலைப் புலிகள் தயாராக உள்ளனர்.

இனத்திற்கு வந்த ஆபத்தை தனது தலையில் சுமந்த தலைவர்

ஒடுக்கப்படும் இனத்தின் தலைவர்களுக்கு வசதிகளையும் சலுகைகளையும் வாரி வழங்கி அவர்களை வளர்ப்பு நாய் நிலைக்கு ஆளாக்கி விட்டு அந்த இனத்தின் எழுச்சியை நசுக்குவது அல்லது இதற்கு உடன்பட மறுத்தால் அந்தத் தலைவர்களுக்கு எதிரான அழுத்தங்களைப் பிரயோகித்து அவர்களை அடிபணியச் செய்து, அவர்கள் மூலமாக அந்த இனத்தின் அடிமைச் சாசனத்தை எழுதுவிப்பது அல்லது அழிப்பு வேலைகளைச் செய்து அந்த இனத்தைப் பலவீனப்படுத்தி விட்டு, அதன்மேல் அரை குறைத் தீர்வுகளைத் தீணிப்பது.... இவைதான் காலாதி காலமாக ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் ஆக்கிரமிப்புச் சக்திகளும் வெற்றிகரமாகச் செயற்படுத்தி வந்த - வருகின்ற சித்தாந்தங்கள் ஆகும். ஆனால், இந்த ஏகாதிபத்திய சித்தாந்தங்கள் எதுவுமே, தலைவரிடம் எடுபடவில்லை.

10-10-87 இந்தியப் படைகள் புலிகள் மீது திடீரெனப் போர் தொடுத்த நாள். இத் திடீர்ப் போர்ப்பிரகடனத்திற்கு உடனடிக் காரணங்கள் என்று எதுவும் இருக்கவில்லை. எல்லாம் ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்டவைதான்.

தலைவர் பிரபாகரனைக் கொன்று விட்டு புலிகள் இயக்கத்திற்குச் சமாதி கட்டவேண்டும் என்பதுதான், இந்திய ஆளும் வர்க்கத்தின் ஏகோபித்த விருப்பம். இதற்கு ஆழமான காரணங்கள் பலவற்றை அது வைத்திருந்தது.

'திராவிட எழுச்சி' என்ற சொற்பிரயோகத்தால் அழைக்கப்பட்டு வந்த தமிழ்த் தேசிய எழுச்சி என்ற விடயம், காலாதிக்காலமாக இந்திய ஆளும் வர்க்கத்தை அச்சுறுத்திக்

கொண்டே வந்தது.

இந்த நிலையில், தமிழ் நாட்டில் செத்துக்கொண்டிருந்த தமிழ்த் தேசியத்தைப் பார்த்து அகமகிழ்ந்த படியிருந்த இந்திய ஆளும்வர்க்கம், அது தமிழீழத்தில் தலைவர் பிரபாகரனின் தலைமையில் புது வடிவம் எடுத்து வீறுடன் வளர்ந்து வந்ததைச் சரியாகவே இனங்கண்டு, அஞ்சத் தொடங்கியது.

எனவே, தலைவர் பிரபாகரனைத் தனது முக்கிய எதிரியாக இந்திய ஆளும் வர்க்கம் கருதத் தொடங்கியது.

தமிழீழத்தில் சகோதரச் சண்டை ஒன்றை உருவாக்கி, ஆழவேரூன்ற முயன்ற தமிழீழ தேசியத்தைக் குழந்தைப் பருவத்திலேயே கொலை செய்ய, இந்திய ஆளும் வர்க்கம் முடிவெடுத்தது.

முதலில் அரசியல் வழிமுறைகள் மூலம் முயன்றுபார்க்க விரும்பியது. இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம் என்ற அரசியல் சதுரங்க விளையாட்டின் மூலம், நயவஞ்சகமாகத் தமிழீழத், தேசியத்திற்குக் குழிபறிக்க முயன்றது.

ஆனால், அந்த அரசியல் சதுரங்க அரங்கை புலிகள் இயக்கம் திறமையாகக் கையாண்டதுடன், இந்திய ஆளும்வர்க்கத்தின் உண்மைச் சொருபத்தையும் தமிழீழ மக்களுக்குத் தோலுரித்துக் காட்டத் தொடங்கியது.

மெதுமெதுவாக தமிழீழ மக்களும் இந்தியாவின் கபடத்தனத்தை உணரத்தொடங்கினர்.

இதை வளரவிட இந்திய ஆளும் வர்க்கம் விரும்பவில்லை.

எனவே, ஏற்கனவே முடிவு செய்து வைத்திருந்த அடுத்த கட்டமாகிய போருக்குச் செல்ல, அது முடிவெடுத்தது.

புலிகள் மீது நேரடியாகப் போர்ப் பிரகடனம் செய்யுமுன், வெளி உலகிற்கும் தமிழீழத்திற்கும் இடையிலிருந்த செய்தித் தொடர்பைத் துண்டிக்க விரும்பி ஈழமுரசு, முரசொலி பத்திரிகை நிறுவனங்களையும், நிதர்சனம் ஒளிபரப்புக் கோபுரத்தையும் குண்டு வைத்துத் தகர்த்து, போர் முரசு கொட்டியது.

இந்தியப் படைகளின் பிரதான இராணுவ இலக்காக தலைவர் பிரபாகரனே இருந்தார்.

படைப்பலத்தை பயன்படுத்தி தலைவர் பிரபாகரனை அழித்து, புலிகள் இயக்கத்தின் பற்களையும், நகங்களையும் பிடுங்கி எறிந்துவிட்டுத் தமிழீழ தேசியத்தைத் தூக்கி விடுவது என்று, இந்தியா முடிவு செய்தது.

ஆனால், இந்திய இராஜதந்திரிகள் கணித்த கால எல்லைக்கும் அப்பால் போர் நீண்டு சென்றது. அழிவுகளும் இழப்புகளும் பெருமளவில் அதிகரித்தன.

இந்தியப் படைப்பலத்திற்கு அஞ்சி, தனது உயிரைப் பாதுகாப்பதற்காக தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் தமிழ் இனத்தின் அரசியல் உரிமைகளை விட்டுக் கொடுத்து விடுவார் என்று எதிர் பார்த்த இந்திய ஆளும்வர்க்கத்திற்கு, அது நடைபெறாமல் போனது ஆச்சரியத்தையும், அதே வேளை ஆத்திரத்தையும் கொடுத்தது.

எனவே படைப்பலத்துடன் சேர்த்து ஒரு அரசியல் பேரத்திலும் இந்தியா இறங்கியது.

போரை நிறுத்தி ஆயுதங்களை ஒப்படைக்கத் தலைவர் முன்வருவாரானால், பெருந்தொகைப் பணமும் மற்றும் சலுகைகளும் அவருக்கு வழங்கப்படும் என, இந்திய அரசு கூறியது.

நிபந்தனைகளை ஏற்றால் புலிகள் இயக்கத்திற்கு தருவதாக வாக்களித்

எவருக்கும் அடிபணியாது, விடுதலை கிடைக்கும் வரை தொடர்ந்து போராடு.

கப்பட்ட தொகை கொஞ்சநஞ்சு மல்ல. மக்களின் புனர்வாழ்வுக் கென்று 500 கோடி ரூபாவும், இயக்கத்திற்கென்று 200 கோடி ரூபாவும் வழங்கத் தயாராக இருப்பதாக, இந்தியாவில் இருந்த புலிகளின் பிரதிநிதிகளிடம் இந்திய அரசு உறுதியளித்துக் கூறியது.

இந்திய அரசின் சார்பில், அதன் உளவுத்துறையான 'றோ'வின் பிரதம அதிகாரி கேணல் வர்மா அவர்கள் பேரத்தில் ஈடுபட்டார்.

இந்தப் பெருந்தொகைப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு தொழிற்சாலை போடலாம்; மற்றும் முதலீடுகளைச் செய்து வருமானம் சம்பாதிக்கலாம்; அத்துடன் இந்தப் பணத்தை வீசியெறிந்து தேர்தலையும் வென்று பதவியிலும் அமரலாம்; அதைப் பயன்படுத்தி மேலும் மேலும் சுகங்களையும் அதிகரிக்கலாம் என்று இந்தியப் பிரதிநிதியான கேணல் வர்மா தலைவருக்கு ஆசை காட்டினார். அதுமட்டுமல்ல, ஆயுதங்களை ஒப்படைத்தாலும் தலைவரின் மெய்ப்பாதுகாப்பிற்கென்றும் மற்றும் தளபதிகளினது பாதுகாப்பிற்கும்

கென்றும் தேவையான ஆயுதங்களை வைத்திருக்கலாம் என்றும், சலுகைகளை அள்ளி வீசினார்.

சலுகைகளையும் பணத்தையும் அள்ளிவீசுவதாகக் கூறிவிட்டு இந்தியா சுமமா இருக்கவில்லை. அந்தச் சலுகை வலைக்குள் தலைவரை விரைவாக வீழ்த்துவதற்காக, அவருக்கெதிரான இராணுவ அழுத்தத்தையும் இந்திய அரசு அதிகரித்தது.

மணலாற்றுப் பகுதியை முற்றுகையிட்டு, இராணுவ நடவடிக்கையை இந்தியப்படைகள் தீவிரப்படுத்தின. தலைவரின் இருப்பிடம் என்று கருதிய பகுதிகளெங்கும் இந்திய வான்படை 200 கி.கி. குண்டுகளை வீசத் தொடங்கியது. அடர்ந்த காடுகள், திறந்த வயல்வெளிகளைப் போல மாறும் அளவுக்கு - பாரிய விருட்சங்களைத் தகர்த்தெறிந்து அங்கிருந்தோரை அஞ்சச் செய்யுமளவுக்கு - அப்போது பாரிய குண்டுகள் வீழ்ந்து வெடித்துக் கொண்டிருந்தன. இப்பாரிய குண்டுகளைத் தலைவரின் இருப்பிடப் பகுதிகள் மீது வீசிக்கொண்டு, இந்தியாவில் இருந்த புலிகளின் பிரதிநிதிகளிடம் 200 கி.கி. குண்டு

களின் தன்மைகளை விளக்கியபடி, “விரைவில் தலைவர் சாகப்போகின்றார் - அதற்கிடையில் கோரிக்கைகளை ஏற்கச் சொல்லித் தகவல் அனுப்புங்கள்” என்று, இந்திய அதிகாரிகள் எச்சரிக்கை விடுத்தனர்.

என்ன செய்தாவது தலைவரைப் பாதுகாத்துவிட வேண்டும் என்பதில் அக்கறைகொண்ட எமது மூத்த உறுப்பினர்களான அந்தப் பிரதிநிதிகள், கோரிக்கைகளை ஏற்கும்படி தொலைத்தொடர்புச் சாதனம் மூலம் தலைவரிடம் மன்றாடினர். அக்கோரிக்கைகளை ஏற்பதால் இயக்கத்திற்கு நஷ்டமேற்பட்டுவிடப் போவதில்லை என்று எடுத்து விளக்கினர். இயக்கத்திற்கென்று இந்திய அரசு தருவதாக ஒப்புக்கொண்ட 200 கோடி ரூபா என்பது, அந்த நேரம் எமது இயக்கத்திடம் இருந்த ஆயுதங்களின் மொத்தப் பெறுமதியைவிடப் பல மடங்கு அதிகமானது என்ற உண்மையைச் சுட்டிக்காட்டி,

கொண்டு, தலைவர் உட்பட புலிவீரர்களை வதைத்தன.

இந்த நிலையில் தலைவரைப் பாதுகாக்க முயன்ற தளபதிகள் மணலாற்றுக் காட்டைவிட்டு வேறிடம் செல்லும்படி தலைவரிடம் வேண்டினர்.

டிருந்த தளபதிகளும் தலைவரைப் பாதுகாக்கப் பிரயத்தனப்பட்டனர்.

ஆனால், தலைவரது எண்ணமெல்லாம் தனது சொந்தப் பாதுகாப்பின் மீதோ அல்லது தருவதாக வாக்களிக்கப்பட்ட சலுகைகள் மற்றும் பணத்தின் மீதோ இருக்கவில்லை; அவரது முழுக்கவனமும் எமது இனத்தின் அரசியல் உரிமைகள் மீதே இருந்தது.

புனர்வாழ்வுக்கான பணத்துடன் மட்டும் நின்றுவிடாது, அரசியல் உரிமைகளையும் உறுதிப்படுத்தும் வகையில் எழுத்துமூல உறுதி தர வேண்டும் என்று இந்திய அரசைக் கோரும்படி, பேச்சுவார்த்தைப் பிரதிநிதிகளிடம் தலைவர் பணித்தார்.

இந்திய அரசின் சார்பில் அரசியல் பேரத்தை நடாத்திக்கொண்டிருந்த கேணல் வர்மா இதற்கு உடன்பட மறுத்தார்.

“ஆயுதங்களை ஒப்படைத்து

படைப்பலத்திற்கு அஞ்சி, தனது உயிரைப் பாதுகாப்பதற்காகத் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் தமிழ் இனத்தின் அரசியல் உரிமைகளை வீட்டுக்கொடுத்து விடுவார் என்று எதிர்பார்த்த இந்திய ஆளும்வர்க்கத்திற்கு, அது நடைபெறாமல் போனது ஆச்சரியத்தையும், அதேவேளை ஆத்திரத்தையும் கொடுத்தது.

“ஆயுதங்களை ஒப்படைத்தால் நஷ்டமேற்படப் போவதில்லை; தேவை ஏற்பட்டால் அப்பணத்தைப் பயன்படுத்தியே ஆயுதங்களைக் கொள்வனவு செய்யலாம்” என்று வாதிட்டனர்.

இதேவேளை, தலைவரோடு தோளோடு தோள் நின்றபடிகளமாடிக்கொண்டிருந்த தளபதிகளும் சண்டைக் களத்தின் கடுமையை நன்றாகவே உணர்ந்திருந்தனர்.

இந்திய வான்படை குண்டுகளை அள்ளிக்கொட்ட, இந்திய இராணுவம் முற்றுகையை இறுக்கி புலிகளின் அசைவியக்கத்தைத் தடுத்து புலிவீரர்களை மூச்சுத் திணறவைத்துக்கொண்டிருந்தது. இதனால், மணலாற்றுக் காட்டுக்குள் பட்டினியும் - நோயும் - சாவும் போட்டி போட்டுக்

வேறிடம் செல்வதால் மட்டும் உயிர்ப்பாதுகாப்பு ஏற்பட்டுவிடப் போவதில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டிய தலைவர் அவர்கள், தளபதிகளின் வேண்டுகோள்களை ஏற்க மறுத்தார்.

அந்தக் காடு அடங்கிலும் பரந்து கிடந்த பழையகால நினைவுச் சின்னங்களைச் சுட்டிக்காட்டி விட்டுத் தலைவர் சொன்னார்,

“இது பண்டாரவன்னியன் உலாவித் திரிந்த காடு. இந்தக்காட்டில் இருந்தபடியே நான் போராடி வெல்வேன் அல்லது வீரச்சாவடைவேன்” என்று வைராக்கியமாகக் கூறிவிட்டு, சண்டையை வழிநடாத்துவதிலேயே முழுக்கவனம் செலுத்தினார்.

இவ்விதம் இந்தியாவில் இருந்த எமது மூத்த உறுப்பினர்களும், களத்தில் நின்று போராடிக்கொண்

விட்டு பணத்தை நீங்கள் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்; தமிழ் மக்களுக்கு உரிமை பெற்றுக்கொடுக்கும் விடயத்தை நாங்கள் பார்த்துக்கொள்கிறோம்” எனப் பதில் கூறினார்.

ஒடுக்கப்படும் இனத்தின் தலைவர்களுக்கு வசதிகளையும் சலுகைகளையும் வாரி வழங்கி அவர்களை வளர்ப்பு நாய் நிலைக்கு ஆளாக்கி விட்டு அந்த இனத்தின் எழுச்சியை நசுக்குவது அல்லது இதற்கு உடன்பட மறுத்தால் அந்தத் தலைவர்களுக்கு எதிரான அழுத்தங்களைப் பிரயோகித்து அவர்களை அடிபணியச் செய்து, அவர்கள் மூலமாக அந்த இனத்தின் அடிமைச் சாசனத்தை எழுதுவிப்பது அல்லது அழிப்பு வேலைகளைச் செய்து அந்த இனத்தைப் பலவீனப்படுத்தி விட்டு, அதன்மேல் அரைகுறைத் தீர்வுகளைத் திணிப்பது... இவைதான் காலாதி காலமாக

ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் ஆக்கிரமிப்புச் சக்திகளும் வெற்றிகரமாகச் செயற்படுத்தி வந்த - வருகின்ற சித்தாந்தங்கள் ஆகும்.

ஆனால், இந்த ஏகாதிபத்திய சித்தாந்தங்கள் எதுவுமே, தலைவரிடம் எடுபடவில்லை.

சலுகைகளைக் கண்டு வாய்பளிக்கும் தலைவர்களிடமும், தன

இந்திய ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து எம்மைக் காத்த தலைவர்

தும் தனது குடும்பத்தினதும் உயிர்களுக்கு அஞ்சி ஒரு தேசியத்தின் உயிரை அழியவிட விரும்பும் தலைவர்களிடமும் தான், அந்தச் சித்தாந்தம் எடுபடும்.

படைப்பலத்திற்கு அடிபணிந்து உயிருக்கு அஞ்சி - தமிழினத்தின் அரசியல் உரிமைகளை விட்டுக் கொடுத்தார் என்ற வரலாற்று அவச் சொல்லை ஏற்க, தலைவர் பிரபாகரன் தயாராக இருக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாகச் சாவையும், பட்டினியையும், அழிவையும் ஏற்கவே அவர் தயாராக இருந்தார்.

தமிழ் இனத்திற்கு நிரந்தர விடுதலையைப் பெற்றுக் கொடுப்பதே தலைவரின் இலட்சியம். அது முடியாவிட்டாலும், “எவர்க்கும் அடிபணியாது விடுதலை கிடைக்கும் வரை தொடர்ந்து போராடு” என்ற செய்தியையே அடுத்த சந்த

திக்குக் கொடுக்க அவர் விரும்பினார்.

எனவேதான் இந்திய அரசு கொடுத்த அனைத்து நிர்ப்பந்தங்கள், ஆபத்துக்கள் மத்தியிலும் தப்பிப் பிழைப்பதற்கு வழி ஒன்று இருந்த நிலையிலும், தலைவர் அவர்கள் ஆபத்தை விரும்பித் தேர்ந்தெடுத்தார் என்பது, எமது

கும் தமது குடும்பத்தவர்களுக்கும் வரும் கஷ்டங்களை - ஆபத்துக்களை - நீக்குவதற்காக, இலட்சியத்தை - இனத்தை - எதிரிக்கு விற்றுவிட்டு அதன் பின்னர், அதற்கு நியாயங்கள் கற்பிப்பதிலேயே காலத்தைக் கழித்து வந்தனர்.

இந்தப் பழைய அரசியல் மரபுக்கு முரணாக தலைவர் பிரபாகரனின் செயற்பாடு அமைந்திருந்தது. எமது இனத்திற்கு வரும் எந்த ஆபத்துக்குமெதிராகப் போராடி வெல்வது அல்லது அப்போராட்டத்தில் வீரச்சாவடைவதே சிறந்தது என்ற விடயமே இந்தச் சம்பவத்தின் வாயிலாக எதிர்காலச் சந்ததிக்குத் தலைவர் பிரபாகரன் கொடுத்த செய்தியாகும்

சலுகைகள், பணம் என்பவற்றைக் கொடுத்து இந்தியா எதை வாங்க முயற்சித்தது என்ற உண்மையையும், அதன் அபாயத்தன்மையையும், இந்தியமண்ணில் இருந்தபடி பேச்சுவார்த்தைகளில் ஈடுபட்ட எமது பிரதிநிதிகளுக்குச் சூசகமாகத் தெரிவிப்பதற்காக, தொலைத்தொடர்புச் சாதனம் மூலம் தலைவர் இப்படிச் செய்தியனுப்பினார்.

“நான் செத்த பிறகு, யாரென்றாலும் மொத்தமாகவோ சீல்லறையாகவோ, இயக்கத்தையும் இனத்தையும் யாரிற்கும் விற்கலாம்.”

இன வரலாற்றில் முதற் தடவையாக நடந்துள்ளது.

இதுவரை நாளும் தமிழினத்தின் தலைவர்களாக இருந்தவர்கள் விட்ட தவறு யாதெனில், தங்களுக்கு

பிரபாகரன் என்ற சொல் இன்று ஒரு தனி மனிதனின் பெயரல்ல. அப் பெயருக்கு பல பொருள் உண்டு. பல அர்த்தங்கள் உண்டு. நாம் அதே மனிதரோடு சமகாலத்தில் வாழ்வதால் இவற்றைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாமல் விடலாம். பிரபாகரன் என்றால் Symbol of Freedom என்றும் சிலர் கூறுகிறார்கள். இன்னும் எளிமை, மனித நேயம், அன்பு, ஆளுமை, தலைமை - முக்கியமாக மக்களை நேசித்தல் - எப்போதும் ஏழைகளையும் எளியவர்களையும் நேசிப்பது, அவர்களுக்காகச் சிந்திப்பது, இவைதான் “பிரபாகரன்” என்றால் அர்த்தமாகிறது. இவை ஒரு தத்துவம்; எமக்கு வழிகாட்டும் சத்திய போதனை. இவற்றைத்தான் எமது இயக்கமும் விடுதலைப் போராட்டமும் இலட்சியமாகக் கொண்டுள்ளன.

- தளபதி கேணல் கிட்டு -

நிலா முற்றம்

விவேக்

சீதனம் என்பது சமூகத்தில் சீபெண்களுக்கு தீங்கிழைக்கும் ஒரு முக்கிய காரணியாக இருந்து வருகின்றது.

அதே நேரம், இக்காலகட்டத்தில் சீதன எதிர்ப்புப் பற்றியதோர் விழிப்புணர்வும் புதிய முனைப்புப் பெற்று வருவதைக் காண்கிறோம்.

சீதன முறைமைக்கெதிரான பரப்புரைகளும் இன்று அதிகரித்துள்ளன. சட்டங்கள் மூலம் இதனைத் தடுத்து நிறுத்த முடியுமா என்பது குறித்தும் ஆராயப்பட்டு வருகின்றன.

மனமாற்றத்தினாலேயே இதனை முற்றாக மாற்றியமைக்க முடியும் என்பதே பொதுவான கருத்தாகவுள்ளது.

இன்றைய பரப்புகை கூட சமூகத்தில் மன மாற்றங்களை, ஏற்படுத்தும் விதமானதாகவே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

சீதனம் பெண் விட்டரினால் பெண்ணுக்கு விரும்பிக் கொடுக்கப்படுகின்ற ஓர் அன்பளிப்பு. ஆனால், அது கேட்டு வாங்கப்படுகின்றபோதே பிரச்சினைக்குரியதாகின்றது - இவ்வாறான கருத்தை சில சமூகவியலாளர் தெரிவிக்கின்றனர்.

அக் காலத்தில் ஆண்மகன் தான் பெண்ணுக்கு வரதட்சணை கொடுக்கும் வழக்கம் இருந்து வந்தது. வரன் கொடுக்கும் தட்சணை தான் வரதட்சணை என்று அழைக்கப்பட்டது. அது நாளடைவில் வரனுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற தட்சணையாகிவிட்டது - இவ்வாறு கருத்துக் கூறுபவர்களும் உள்ளனர்.

எது எவ்வாறாயினும், இந்த

சீதன முறையினால் ஏழைகளே அதிகம் பாதிப்புகின்றனர். பணம் படைத்தவர்கள் கொடுப்பதற்குத் தயாராகவே உள்ளனர்.

பணவசதி மிக்கவர்கள் தங்கள் அத்தஸ்தினை சகல வழிகளிலும் உயர்த்திக் கொள்வதற்காக படித்த, உயர் பதவியிலுள்ள மணமகன் தன் மகளுக்குக் கணவனாக வேண்டும் என்ற விருப்பில் எவ்வளவு பணத்தையும், பொருளையும் வழங்கத் தயார் நிலையில் உள்ளனர்.

“A/L படித்த அழகிய மணமகளுக்கு அரசு உத்தியோகம் அல்லது வங்கியில் உத்தியோகம் பார்க்கும் மணமகன் தேவை. தகுதிக்கேற்ப சீதனம் வழங்கப்படும்.”

இப்படியான விளம்பரங்களை நாம் எமது தினசரிகளில் நான் தோறும் பார்க்கின்றோம் அல்லவா?

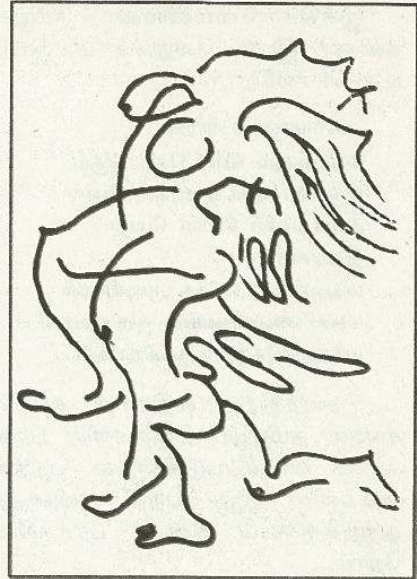
மணமகன் கூட தனது கல்வி அறிவையும், உயர் பதவியினையும் பணத்திற்காகவும், பொருளுக்காகவும் பேரம் பேசத் தயாராகவே இருக்கின்றான்.

எமது உணர்ச்சிக் கவிஞர் காகி ஆனந்தன் இவ்வாறு பாடினார்-

“சீதனம் எவன் கேட்டான்
செரும்பை எடுத்தடி
கோவணம் கட்டிய
குய்யனை மணம்முடி”

‘குப்பனை’ மணம் முடிக்கத் தயாராகவிடினும் சமதிலையிலான வாழ்க்கைத் துணையை தேடிக் கொள்ளலாம். பேரம் பேசுகின்ற நிலை இதன் மூலமாவது தளர வாய்ப்பிருக்கும் அல்லவா?

எம் மத்தியில் இந்தச் சீதனப் பிரச்சினை இந்தியாவில் மிகப் பெரிய கொடுமையாக வளர்ந்துள்

ளது. பெண்கள் சித்திரவதைக்கும் உள்ளாக்கப்படுகின்ற சம்பவங்கள் அங்கு நிகழுகின்றன.

சீதனம் பெற்று மணம் முடித்த பின்னும் - மேலும் பணம் கேட்டு தங்கள் மனைவிகளை துன்பப்படுத்தும் ஆண்களும் அவனைச் சார்ந்தவர்களும் அங்கு காணப்படுகின்றனர்.

ஆண் விட்டாருக்கு பணம் தேவைப்படுகின்றபோது, பெண் இம்சிக்கப்படுகின்றாள். பேச்சு, அடி, உதை எனத் தொடரும் சித்திரவதைகள் கொலையிலும் முடிவதுண்டு.

எரியூட்டிக் கொல்லப்படுகின்ற இச்சாவுகள் தற்கொலைகளாகவும், மண்ணெய் அடுப்பு (ஸ்டவ்) வெடித்து நிகழ்ந்த விபத்துக்களாகவும் முடிமறைக்கப்பட்டுவிடும்.

1983 ஆம் ஆண்டில் இந்தியத் தலைநகரான புதுடில்லியில் மட்டும் 690 இளம் பெண்கள் கணவன் - மாமி - மைத்துனி என் போரால் எரியூட்டப்பட்டு இறந்துள்ளனர் என புள்ளி விபர மொன்று கூறுகின்றது.

இதிலிருந்து முழு இந்தியாவிலும் ஆண்டுதோறும் எத்தனை பெண்கள் சீதனக் கொடுமையினால் கருகி மாண்டு போகின்றனர் என்பதைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கலாம்.

இக்கொடுமையினை தமிழ்க் கவிஞர் இரா. வேலுச்சாமி இப்படிச் சொல்கிறார்.

“மணமான பின்னும்
மறுபடியும் போர் தொடங்கும்
தீருமண வாக்குறுதிகள் போல
தீசைதப்பிப் போன போது
இவர்கள்
மதுரையை எரிக்க முடியாமல்
மண்ணெண்ணெய்க் குளியல்களில்
மரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்...”

சீதனத்திற்கு எதிரான சுலோகங்கள் தமிழீழப் பகுதிகளில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. பத்திரிகைகளில் இது பற்றி கவிதைத் துணுக்குகளை தினசரி பார்க்கின்றோம்.

சில தமிழ்நாட்டுக் கவிதைகளை இங்கே பாருங்கள்.

சீதனம் வாங்கும் ஆண் மகனை கேலி செய்து இப்படி எழுதுகிறார் கவிஞர் அமுதபாரதி,

“விலைமகள் பற்றி
எல்லோருக்கும் தெரியும்
விலைமகள் யாரென்று
தெரியுமா?
அவன்தான்
வரதட்சனை வாங்கும்
மணமகன்”

ஆண்மகனின் கபடத்தனத்தை இவ்வாறு விபரிக்கிறார் ஜோதிர்லதா கிரிஜா,

“ஐந்து முதல் இருபத்திஐந்து வரை
அம்மா அப்பாவின் கட்டளைகள்
அனைத்தையும் மீறிவிடுவான்.
அதிலெல்லாம் பேடி இல்லை!
இன்னும் பலவிதமாக
அம்மா கிழிக்கின்ற கோடுகள்
அத்தனையும் அழித்துவிடுவான்.
இன்றேல்
கும்மா அவற்றைத்
தாண்டி விடுவான்
அருமை மகன்
ஆனால்
வரதட்சனை எவ்வளவு
வாங்க வேண்டும்
எனும் பேச்சு வருகின்ற போது மட்டும்
அவன்
தாய் சொல்லைத் தட்டாத
தனையன் ஆவான்”

பணமே குறியாகவுள்ள ஆண்களைப் பார்த்து இன்னொரு பெண் கவிஞர் அரசு மணிமேகலை இப்படிச் சொல்கிறார்,

“இந்த நாட்டின்
இணையிலலா ஆடவர்
ஏழு லட்சம் தட்சணை என்றால்
எழுபது வயது
பெண்ணையும் மணப்பர்
பெண்களை என்ன பிணத்தையும்
மணப்பர்”

கவிஞர் துறவி சீதனம் வாங்கும் இளைஞர்களைப் பார்த்து இப்படிக் கேட்கிறார்-

“ஓ! வாலிபனே,
உனது
ஆண்மையின் கம்பீரத்தை
கேவலம்
சீதனக் கல்லறையிலா
சவமாக்கிப் புதைப்பது?”

மைக்கல் என்றொரு கவிஞரின் கவிதை இது-

‘கண்ணிமைக்’ளெல்லாம்
கடை வீதிகளில்
காயப்படும் போது,
காப்பியக் காதலிக்கு
கற்சிலை எடுக்கும்
தேசம்து!’

பெண்களின் மனவிரக்தியாகக் கொப்பளிக்கும் நீலமணியின் கவிதை இது-

நாங்கள்
கயம்வர ராஜகுமாரிகள் அல்ல
ஏலச் சரக்குகள்!
எங்கள் ஏலத் தொகையையும்
நாங்களே தரவேண்டியிருப்பதுதான்
இங்கே ஆச்சரியம்
விடியலைத் தேடும்
இரவுகள் நாங்கள்
தேவன் வருகையை எதிர்பார்க்கும்
கன்யா குமாரிகள்
சொர்க்கத்திலா? இல்லை!
தீருமணங்கள் கூட இங்கே
லஞ்சத்தில் தானே
நிச்சயிக்கப்படுகின்றன!”

விரக்தியின் விளிம்பில் நின்று
தள்ளாடாமல், விடியலின் சிகரத்தை
நோக்கி நடை பயிலும்
தமிழீழப் பெண்ணொருத்தியின்
பாடல்,

படையணி நகரும் - பெண்கள்
படையணி நகரும்
அலைகடலென படகுகள் வரினும்
பல்லாயிரம் தடைகள் வரினும்...

வித்தியாசமாக இருக்கிறதல்லவா?

★★★

சின்னக்குட்டி:

பிறநாட்டுக்கு இந்தப் பொடிச் சியள் கல்யாணம் என்று பறக்குதுகள். பறக்கிறதைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறியள்?

தம்பி:

நல்லா உயர்ந்துவிட்டுதுகள். முந்தி வேலிப் பொட்டுக் காலை பாத்ததுகள். இப்ப விமானப் பொட்டுக்காலைப் பாக்குதுகள்.

நன்றி: சிரித்திரன்

LTTE, INTERNATIONAL SECRETARIAT,
211, KATHERINE ROAD,
LONDON E6 1BU,
UNITED KINGDOM.
1.2.95

ஒரு தேசப்பற்றாளனுக்கு எங்கள் இதய அஞ்சல்

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தில், வெளிநாட்டுக் கிளைகளின் பங்கு முக்கியமானது. அவ்வவ் நாட்டு சட்டதிட்டங்கள், பண்பாட்டுப் பழக்கவழக்கங்கள், கால, இடச் சூழ்நிலைகள் என்பவற்றுக்கு அமைய எமது போராட்டத்தை, எமது விடுதலையை முன்னெடுத்துச் செல்லவேண்டும்.

இத்தாலியில் பல்வேறு நெருக்கடிகளுக்கிடையில், நின்றுபிடித்து, தளராது தனது தாயகக் கடமைகளைப் புரிந்தவர்களுள் ஞானம் (செல்வராசா ஞானசேகரம்) முதன்மையானவன். சளைக்காத தொண்டனாகவும், கடமை உணர்வுடன் பல பொறுப்புக்களை வகித்தவனாகவும் அதேவேளை பல்வேறு பிரச்சினைகளை சிரித்தவாறே எதிர்கொண்டவனாகவும் ஞானம் விளங்குகிறான்.

இத்தகைய தேசப்பற்றாளனின் மரணம், எம்மிடையே தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. மனதில் வேதனைகளைத் தோற்றுவிக்கிறது. வெற்றிடம் ஒன்று ஏற்பட்டு விட்டதான உணர்வு மேலெழச் செய்கிறது.

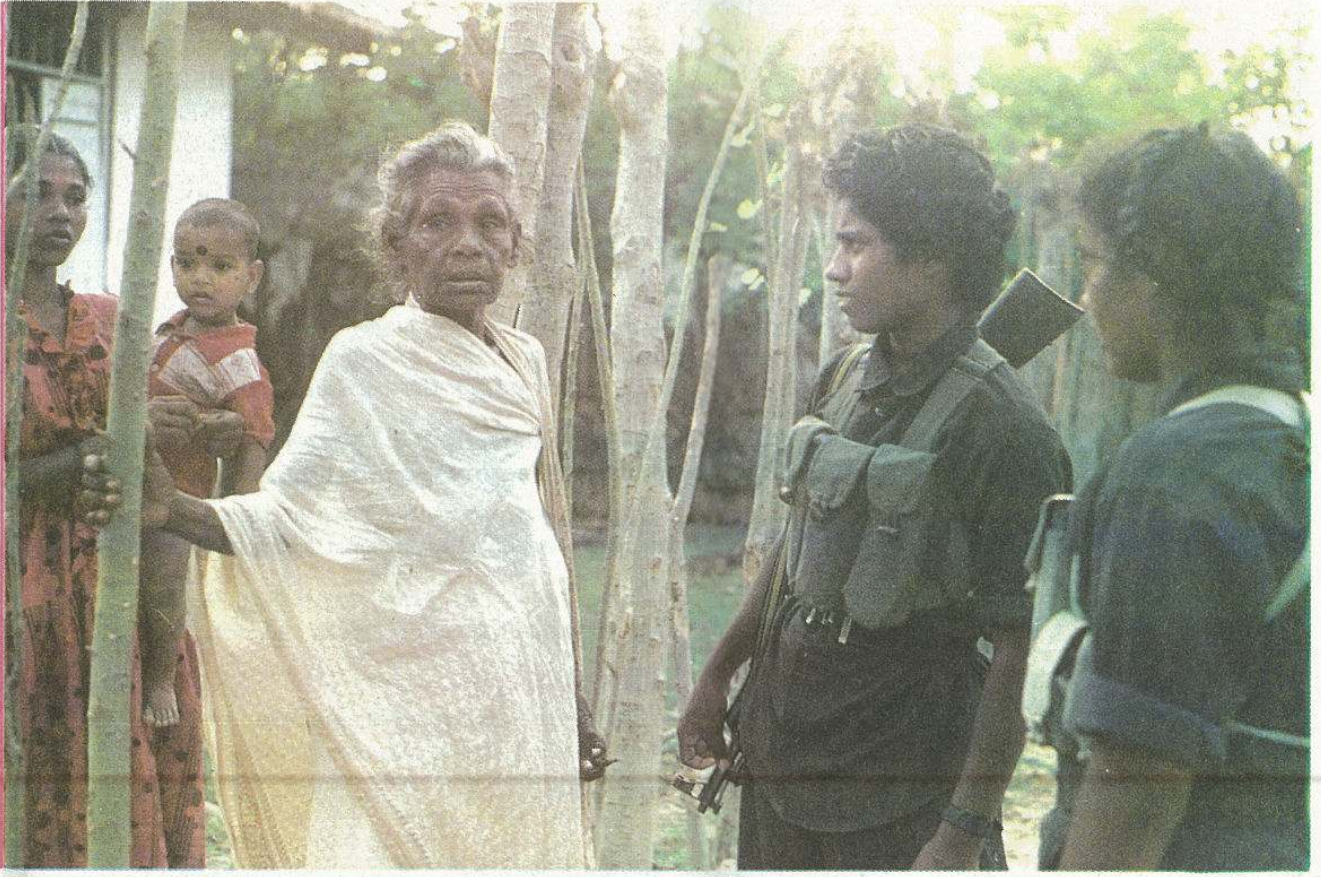
ஏனைய சோகங்களைப் போல் இதனையும் தாங்குவோம். அவன் இடைவழியில் விட்டுச் சென்ற ஏராளம் பணிகள் உள்ளன. அவற்றை எம் தோள்களில் சுமப்போம். இத்தாலியில் எம் இயக்கப் பணி சிறக்க தொடர்ந்து உழைப்போம். ஞானத்தின் தேசப்பற்றுணர்வும், விடுதலைச் செயல்பாடுகளும், எமக்கு ஞான ஒளியாக வழிகாட்டட்டும்.

புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்

லோரன்ஸ் திலகர்
மத்திய குழு உறுப்பினர்
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

பெண்களுக்கு எதிரான வன்செயல்களும் மனித உரிமை மீறல்களே

பெண் பலவீனமானவள் என்ற காரணத்தினாலே சாதாரணமாக எல்லா நாடுகளிலும் வன்முறைக்குள்ளாகிறார்கள். வட அமெரிக்காவில் பெண்கள் கணவன்மார்களினால் கொலைசெய்யப்படுகிறார்கள். இந்தியாவில் சீதனத்திற்காக மணப்பெண்கள் எரிக்கப்படுகிறார்கள். சில ஆபிரிக்க நாடுகளில் பிறப்பு உறுப்புக்கள் துண்டிக்கப்படுகிறது. தென்கிழக்கு ஆசியாவில் பெண்கள் விபச்சாரம் செய்வதற்காக விற்கப்படுகிறார்கள். சிலவேளைகளில் அரசுகளே வன்முறைக் குற்றங்களைச் செய்கின்றன. தங்களது மனைவிகள், மக்கள், உடன் பிறந்தவர்கள் ஆகியோரைக் கட்டுப்படுத்தும் உரிமை தனக்கு உண்டென்று நினைக்கும் ஆண்களிடமிருந்தும் மக்களாய குறைபாடுகளிலிருந்தும் அவர்களது பொருண்மியங்களைச் சுரண்டுவோர்களிடமிருந்தும் பெண்களைப் பாதுகாப்பதில் பல நாடுகள் தவறிவிட்டன. 93 இறுதிக் காலப்பகுதியில் மனித உரிமை விடயங்களுடன் பெண்களது உரிமை பற்றிய விடயங்களை ஒன்றிணைப்பது பற்றிய எத்தனிப்புக்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளை ஒழிப்பது பற்றிய தீர்மானத்தை ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொதுச்சபை கொண்டுவந்தது. இது ஒரு முதன்மையான நிகழ்ச்சியாகும். பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை ஒரு மனித உரிமை மீறல் என்பதை அது அங்கீகரித்ததானது அனைத்துலக நாடுகளின் கவனத்தை ஈர்ப்பதாக உள்ளது.

சுடரும் புதிய நம்பிக்கை உலகம்....

“வீடுதானே எங்கிட உலகம்” எமது மண்ணின் கிராமம் ஒன்றில் வதியும் மூதாட்டியின் ஆழ்ந்த சோகமான குரலைச் செவிமடுத்தபடி எமது இயக்கத்தின் மடியில் பிறந்த

அக்கினிக் குழந்தைகள் நிற்கிறார்கள்.

எமது மண்ணில் பெண்கள் சமூகமானது அடிமை விலங்குகள் இடப்பட்ட நிலையில்தான் இருந்து வந்திருக்கிறது. அவர்கள் அடுக்களைக்குள்

அடங்கிக் கிடந்தார்கள். சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், சால்திரங்கள், மூடநம்பிக்கைகள் எமது சமூகத்தை இன்னும் ஆழமாகக் கட்டிப்போட்டது. இதனால் சமூகத்தின் ஆன்மா நெரிக்கப்பட்டது. செழிப்பை இழந்து போனது.

பெண்கள் பலவாறாக ஒடுக்கப்பட்டனர். இவ்வேளையில் எமது விடுதலை இயக்கத்தின் தோற்றவாய் அவர்களுக்கு உயிராய் ஆனது. அவர்கள் தமைப் பிணைத்த பல கட்டுக்களை அறுத்தனர். தமை இட்ட சிறைகளைத் தகர்த்தனர். விடுதலைப் பாதையில் தம்மை ஓர் அங்கமாக இணைத்துக்கொண்டார்கள். அலைக் கழிக்கும் உலகை அசைக்கும் வல்லமை அவர்களுக்குள் பிறந்தது.

தமிழீழத்தில் பல கிராமங்கள் முன்னேற்றங்களை அடையாது பின் தங்கிய நிலையிலேயே இருக்கின்றன. போர்க்காலச் சூழலினால் இன்னும் அதிகமான பாதிப்புக்களை அவர்கள்

அடைந்தார்கள். இத்தகைய நிலைமையில் விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல்துறைப் பிரிவினர் இக்கிராமங்களில் கிராமப் பாசறைகளை அமைத்தனர். மூட நம்பிக்கைகள், சாஸ்திரங்கள், சகுனம் பார்த்தல் அவர்களிடம் புரையோடிப் போயிருந்தன. இத்தகைய நிலைகளில் வாழும் அவர்களிடம் மூடநம்பிக்கைகளைத் தகர்த்து சத்திய வாழ்வின் தரிசனத்தைக் காண்பதற்கான ஒரு புதிய உத்வேகத்தைப் பிறப்பித்தார்கள். கல்வி அறிவின்மையும் வறுமையும் மூடக் கொள்கைகளுமே அவர்களது வாழ்வைச் சிதைக்கிறது என அறிந்து மருத்துவ ரீதியான, சுகாதார ரீதியான, அறிவியல் ரீதியான பல விடயங்களை அவர்களுக்கு கற்பித்தார்கள். அவர்களோடு நின்று அவர்களோடு கலந்து உழைத்து வீட்டுத்தோட்டம் அமைத்தார்கள்; வீதிகளைப் பெருக்கினார்கள்; சுத்தமான காற்றை கிராமத்தில் திரியவைத்தார்கள். மக்களுடைய சகல பிரச்சினைகளையும், சகல தேவைகளையும் அறிந்து அவற்றைத் தீர்க்கும் வழிகளைக் காட்டினார்கள். ஒரு வயோதிபர் தன் அகமகிழ்வைத் தெரிவிக்கையில் “என்ற பெற்ற பிள்ளையள் போல அவர்கள்” என்று கூறினாராம். பாசறை முடித்துக்கொள்ளும் முன்பாடல், படிப்பு, மாலையில் கலை நிகழ்வுகள் என்ற அம்சங்களும் அங்கே சிறந்திருந்தன. போர்க்கால வாழ்வியல் இறுக்கத்திலிருந்து அவர்களை அவை விடுவித்தன. ஒரே குதூகலம். குழந்தைகள் ஆரவாரமாய் அவர்களைச் சுற்றித்திரிந்தார்கள். “எங்கட புலி மாமா, எங்கட அக்கா, எங்கட பிள்ளையள்” உறவின் பெயர்களால் சொல்லி அழைத்துக்கொண்டு அந்தக் கிராம மக்கள் தங்கள் அன்பைக் கொட்டினார்கள். எங்கள் மண் விடுதலை பெறும் என்ற செய்தியை அவர்களிடம் விட்டு விட்டு அடுத்த ஒரு கிராமத்தை நோக்கி அவர்கள் நகரத் தொடங்கினார்கள். அவர்கள் போகும் திசை நோக்கி கையசைத்தபடி அந்தக் கிராமத்து உறவுகள் நிற்குகொண்டிருந்தன. அந்தக் கிராமத்துப் பெண்களிடத்தில் சொந்தக் காலில் நிற்கமுடியும் என்ற நம்பிக்கையும் புதிய விழிப்புணர்வும் மெல்ல வலுவாய் எழுத்தொடங்கியது. இனியும் அவளைச் சாகடிக்கும் கொடுமைகள் அந்த மண்ணில் தரித்திராது. எழுவான் திசையிலிருந்து சூரியன் எழுந்தவர அந்தக் கிராமம் ஜொலிக்கத் தொடங்கியது.

★★★

போராளிகளோடு கிராமத்து மக்கள்

சிறுவர் நாடக - அரங்கும் ஆளுமை வளர்ச்சியும்

**ஆடலும் பாடலும் சிறுவர்க்கு மகிழ்ச்சியும் உற்சாகமும்
ஊட்டுபவை. இவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் சிறுவர் நாடக
அரங்கு சிறுவர் ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு எவ்வளவு தரம் உதவும்
என்பதை அனுபவவாயிலாக விளக்குகின்றார் நாடக அரங்கக்
கல்வாரியைச் சேர்ந்த தேவா.**

சிறுவர்களின் ஆளுமையை விருத்தி செய்வதற்குச் சிறுவர் அரங்கை ஓர் ஊடகமாக ஈடுபடுத்த முனைகிற முயற்சியின் அனுபவ வெளிப்பாடாக இக் கட்டுரை அமைகிறது.

1978இல் திரு. குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களின் முயற்சியினால் நிறுவப்பட்ட நாடக அரங்கக் கல்லூரி புதிய நாடகப் பாதையைத் திறந்து விட்டது. இதன் வழியில் வேறுபட்ட நாடக முறைமைகள் வளர்ச்சியடைந்தன. சிறுவர் அரங்கு என்பது இம் முறைமைகளுள் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றது.

“பொழுதுபோக்கு” என்பதனைப் பிரதான அம்சமாகக் கொண்டிருந்த நாடக அரங்கக் கலையானது எண்பதுகளுக்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் பிரச்சினைகளை மையப்படுத்துவதாகவும் கல்விக்குரியதாகவும் மாற்றமடைந்தது. அரங்கு ஓர் உயர்நிலைக் கற்கைநெறியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

இந்த நிலையிற்றான் சிறுவர்களின் கல்வியை மையப்படுத்தி அவர்களின் ஆளுமையை விருத்தி செய்யும் நோக்கிற் சிறுவர் நாடகம் உயிர்ப்புப் பெறுகிறது. திரு. குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் எழுதி திரு. தாலீயஸ் நெறியாள்கை செய்த “கூடி விளையாடு பாப்பா” என்ற சிறுவர் நாடகம் இத்தகைய

தொரு முயற்சியின் முன்னோடி என்று சொல்லலாம். இந்த நாடகம் சிறுவர்களுக்காகப் பெரியவர்களால் நடத்துக்காட்டப்பட்டதாகும். சிறுவர்களுக்கு உள்ளக் கிளர்ச்சி, ஆனந்தம், வியப்பு என்பவற்றை ஏற்படுத்தும் வகையில் மிருகங்கள் பாத்திரங்களாக்கப்பட்டன. சிறுவர்களின் இயல்புக்கேற்ற ஆடலும், பாடலும் விளையாட்டும் நிறைந்ததாக இந்நாடகம் தயாரிக்கப்பட்டது.

“கூடி விளையாடு பாப்பா” வுடன் ஆரம்பமான சிறுவர் நாடக அரங்கு இன்று காத்திரமானதொரு வளர்ச்சி நிலையைக் கண்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணக் கல்வித் திணைக்களத்தால் நடாத்தப்பட்ட, 1994 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ்த்தினப் போட்டியில் சிறு நாடகப் பிரிவில் இடம்பெற்ற நாடகங்கள் அனைத்தும் தரம் வாய்ந்தனவாகக் காணப்பட்டதை அவதானித்தோர், தற்போது சிறுவர் நாடகம் கண்டுள்ள வளர்ச்சி, துடிப்பு என்பவற்றை இனம் கண்டிருப்பர்.

இந்த வளர்ச்சி நிலைக்கு, இந்த ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் “கூடி விளையாடு பாப்பா” மீண்டும் நாடக அரங்கக் கல்லூரியால் தயாரிக்கப்பட்டு யாழ்ப்பாண கல்வி வலயம், (II)ஐச் சேர்ந்த பாடசாலைகளில் மேடையேற்றப்பட்டமையும் சிறுவர் நாடகம் தொடர்பான செயன்முறைக் கருத்

தரங்கு நடத்தப்பட்டமையும் காரணமாக அமைகின்றன.

சிறுவர் நாடகங்களைப் பார்த்து, நடத்து, நெறியாள்கை செய்து பெற்ற அனுபவங்களின் ஊடாக, சிறுவர் நாடகம் சிறுவர்களிடம் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வருகிறது என்பதனை இங்கு ஆராய முற்படுகிறேன்.

சிறுவர் நாடகம் பாடசாலைகளில் மையம் கொள்ள ஆரம்பித்த நாடகங்களில் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள வசதி படைத்த பாடசாலைகள் தாம் அவற்றைத் தயாரிக்க முனைந்தன. சிறுவர் நாடகங்களைத் தயாரிப்பது விருப்பத்திற்குரிய ஒன்றாகவும் ஆரம்பநாடகங்களில் காணப்பட்டது. இதற்குக் காரணம் அப்பாடசாலைகளிற் திறமை வாய்ந்தவர்கள் இருந்தார்கள் என்பதோடு நாடகம் செம்மையுறத் தேவையான, உடைகளைத் தைத்தல், காட்சிப் பொருட்களை அமைத்தல், வாத்தியக் கருவிகள், பொருத்தமான மேடை போன்ற வசதிகள் அங்கிருந்தமையுமாகும்.

நாடகத்தைத் தயாரிப்பதற்கு முன் சிறுவர்களைத் தளர்வான நிலைக்குக் கொண்டுவரப் பல நாட்கள் அவர்களுடன் ஆடினோம், பாடினோம். அப்போதெல்லாம் “எப்ப நாடகத்தைத் தொடங்குவீங்கள்?”, என ஆவலுடன் கேட்டு, “நாடகத்தைப் பழக்குங்கோ” என வலியுறுத்துவார்கள்.

சிறுவர்களின் மனதையும், உடலையும் தளர்வான, தயாரான நிலைக்குக் கொண்டு வந்திருந்ததால், நாடகத்தை எழுதிக்கொடுத்து ஒவ்வொரு காட்சியாகச் சிரமமின்றிச் செய்யமுடிந்தது.

வசதி படைத்த பாடசாலைகளைப் பொறுத்தவரை

1. சிறுவர்களிடம் நிறைந்து கிடந்த ஆற்றல்களை, சிறுவர் நாடகத்துக்குத் தேவையான வகையில் வழிப்படுத்துவதே எங்கள் முக்கியமான பணியாக இருந்தது.

2. நாடகத் தயாரிப்பு படிப்படியாக வளர்ந்துகொண்டிருந்த வேளைகளில், மாணவர்களின்

திறமை, வெளிப்பாட்டு வேகம், குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அதிகரிக்கவில்லை. ஆரம்பத்திலேயே அவர்கள் தமது ஆற்றலைப் பெருமளவில் வெளிப்படுத்தியதே காரணம்.

3. ஆகவே நாடகம், அவர்களிடம் பெரிய அளவிலான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை.

என்பவற்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம்.

இத்தகைய அனுபவங்கள் ஏற்பட்டிருந்த வேளையில் சிறுவர் நாடகம் கிராமப்புற பாடசாலைகளை எட்டிப்பார்க்க நேர்ந்தது. 1992ல் யா/கல்வியங்காடு இந்து தமிழ் கலவன் பாடசாலையின் பரிசளிப்பு விழாவுக்காகச் சிறுவர் நாடகம் ஒன்றைத் தயாரிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்ட போது சிறுவர் நாடகத் தயாரிப்பு தொடர்பான புதிய பல அனுபவங்கள் ஏற்பட்டன.

அப் பாடசாலைக்காக 'ஒற்றுமையின் சின்னம்' என்ற சிறுவர் நாடகத்தைத் தயாரித்தோம்.

1. பாத்திரத் தெரிவு
2. உரையாடல்களை மனனம் செய்தல், கதைத்தல்
3. சிறுவர்களுக்கான ஆட்கள், பாடல்கள்
4. சிறுவர்களுக்கான உடைகள் போன்றவை தொடர்பாக நாங்களே புதிய முயற்சிகளையும் உத்திகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

அப் பாடசாலைக்குச் சென்ற போது திறமை குறைந்த மாணவர்களையும், ஆர்வமற்றவர்களையுமே எதிர்பார்த்தோம். "ஏதோ கேட்ட தற்காகச் செல்வோம்" என்ற மன நிலையே எமக்கிருந்தது. ஆனால் நாங்கள் அங்கு பெற்ற அனுபவங்கள் எமது எதிர்பார்ப்பிற்கு மாறாகப் புதிய நம்பிக்கையையும் உற்சாகத்தையும் தந்தன.

ஆரம்பத்தில் வெட்கப்பட்டு பயத்தால் ஒதுங்கி இருந்த மாண

வர்கள் ஓரிரு நாட்களில் ஆர்வத்துடன் விளையாட்டுக்களிலும், ஆடல் பாடல்களிலும் உற்சாகமாக ஈடுபட்டனர். அவர்களாகவே புதிதாகப் பலவற்றைச் செய்தனர்; எமக்கு நம்பிக்கையும் உற்சாகமும் ஏற்பட்டன. நாங்கள் சிறிதாகத் தட்ட, அவர்கள் பாய்ந்தார்கள். அவர்களிடம் துல்லியமாக அவதானிக்கக்கூடியனவாகப் பின்வரும் மாற்றங்கள் நடந்தன.

1. ஆண் - பெண் என்ற வேறுபாட்டுடன் வேறு வேறாக இருந்தவர்கள் சேர்ந்து விளையாடுவதும், ஆடுவதும், பாடுவதும், அடிபடுவதும் என இரண்டறக் கலந்தனர்.

2. தாளப்பிடிப்பு இல்லாது வெறுமனே துள்ளிக் குதித்ததும், தாளமின்றியும் கைதட்டி நின்றவர்கள், நல்ல தாளப்பிடிப்பாளர்களாகவும், நாம் கற்பித்த சில பரதநாட்டிய ஆட்டங்களை இலகுவாகப் பிடிக்கக்கூடியவர்களாகவும் மாறினர்.

3. மற்றையவர்களுடன் கதைக்காது வகுப்பறைகளிற் பதுங்கியிருந்தவர்கள் கூச்சமின்றிக் கதைக்கவும், ஏனையவர்களுடன் இலகுவிற்குச் சேரவும், குறிப்பாகப் புதியவர்கள் வந்தால் அவர்களைக் கட்டியணைத்துக் கதைக்கவும் செய்தார்கள்.

4. "இந்த நாடகத்தில் ஈடுபட்ட மாணவர்களிற் பலர் வகுப்பறைக் கற்பித்தலில் அக்கறை காட்டுவதோடு, அவர்களது கற்கையில் முன்னேற்றமும் காணப்படுகிறது"

எனப் பாடசாலை அதிபர் குறிப்பிட்டார்.

மொத்தத்தில் சோர்வோடும், பயத்தோடும் காணப்பட்ட மாணவர்கள் சிறுவர் நாடகச் செயன்முறையின் காரணமாகத் துடிப்புடன் காணப்பட்டனர். "இப்பெடியனை வகுப்பறையில் அடக்க முடிவதில்லை. ஒவ்வொன்றுக்கும் கேள்வி கேக்கிறார்கள். உற்சாகமாக இருக்கிறார்கள்" என அப்பாடசாலையின் அதிபர் தெரிவித்தார்.

சிறிய வசதி குறைந்த பாடசாலைகளிலும் மிகத் திறமை வாய்ந்த மாணவச் சிறுவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது இந்த நாடகமுறைமையின் மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டது. வசதி படைத்த பாடசாலைகளில் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்களை விட சிறிய பாடசாலையில் செய்யப்பட்ட நாடகம் சிறப்பாக வந்திருந்தது.

இந்த நாடகத்தை அயலிலுள்ள பாடசாலைகளில் மேடையேற்ற வேண்டியிருந்தது. அங்கு வெவ்வேறு வகையான மேடை இருந்தது. அத்தகைய மேடைகளிலெல்லாம் எவ்விதமான தயக்கமுமின்றி இச் சிறுவர்கள் நடித்தார்கள்.

இவ்வாறாக, கிராமப்புறச் சிறிய பாடசாலைகள் எமக்கு நல்ல தொகு பயிற்சிக்களமாகவும் ஆளுமை விருத்திக்கான இடமாகவும் திகழ்ந்தன. தொடர்ந்து சில பாடசாலைகள் சிறுவர் நாடகங்களை எம் மூலம் தயாரிக்க முன்வந்தன. அவை:

1. திருநெல்வேலி இந்து தமிழ் கலவன் பாடசாலை.
2. கோண்டாவில் இந்து மகாவித்தியாலயம்
3. முத்துத்தம்பி மகாவித்தியாலயம்

சிறுவர் நாடக செயன்முறை நிகழ்ச்சிப் போக்கிலே சற்று வித்தியாசமானதொரு களம் யா/முத்துத்தம்பி மகாவித்தியாலயத்தில் இயங்குகின்ற சிறுவர் நிறை வாழ்வு இல்லத்தில் கிடைத்தது. சிறுவர்

புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலும் வாழும் எமது சிறார்களும் பல நாடக அரங்குகளில் தமது திறமைகளை

வெளிக்கொணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

அவர்களுக்கான நாடகங்கள்

சிலவே ஆயினும் அவர்கள்

அவற்றில் ஆர்வத்துடன்

செயற்படுகிறார்கள்.

அவர்களாகவே பங்குபற்றி தமது

ஆளுமையை

வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

மேலும் சிறுவர்களுக்கான நாடகப்

பயிற்சிகளை இத்துறை

சார்ந்தவர்கள் அக்கறையோடு

மேற்கொள்ளவேண்டும் என்ற

ஆதங்கத்தாலும், பெற்றோர்களும்

தங்கள் பிள்ளைகளை நல்ல

ஆளுமை மிக்கவர்களாக

வளர்க்கவேண்டும் என்ற

எண்ணத்தாலும்

இக்கட்டுரையைப் பிரசுரிக்கிறோம்.

அரங்கு அவர்களின் ஆளுமை விருத்திக்கானது என்ற நடைமுறை நம்பிக்கையை அது எமக்கு ஏற்படுத்தியது.

அங்கு சிறுவர் நாடகத்தைத் தயாரிக்குமாறு அதன் பொறுப்பாளர் பேராசிரியர் சண்முகதால் கோரினார்கள். அங்கிருந்த ஆண்பிள்ளைகளை வைத்துக்கொண்டு விடுமுறை நாட்களில் நாடகத்தைத் தயாரிக்கவேண்டியிருந்தது. பலருக்கு எழுத வாசிக்கத் தெரிந்திருக்கவில்லை. எல்லோரது முகங்களும் இறுகிப் போயிருந்தன. அவர்களுடன் உரையாடினோம். சிலர் கதைத்தார்கள்; சிலர் வாய் திறக்க மறுத்தார்கள். ஆனால் நாம் பாடல்கள் சிலவற்றைச் சொல்லிக் கொடுத்த போது சீரான ஒழுங்கில் எல்லோரும் பாடினார்கள். தினம் காலை, மாலை வேளைகளிற் பஜனை செய்வது காரணமாக அவர்களாற் பாடமுடிந்திருந்தது. பாடிப்பாடி அசையுமாறு சொன்ன போது அசைய மறுத்தார்கள். இது எமக்கு ஒரு பிரச்சினையாக இருந்

தது. இதனை எதிர்கொண்டு அம் மாணவர்களைக் கொண்டே நாடகத்தைத் தயாரிக்கவேண்டியிருந்தது.

இரண்டு வாரங்களுக்கு விளையாட்டை முதன்மைப்படுத்தி ஆடல் பாடல்களைப் பயிற்றுவித்த போது அவர்களிற் படிப்படியான முன்னேற்றத்தைக் காணமுடிந்தது. விளையாடுகிற போது பல சாகசங்களைச் செய்பவர்களை இனங்கண்டோம். இவற்றின் பின்னர்தான் நாடகப் பிரதியை அவர்களிடம் கொடுத்தோம். அதை மனனஞ்செய்யச் சிரமப்பட்டார்கள். ஒவ்வொரு காட்சியாகச் செம்மைப்படுத்தினோம். அவர்களால் முடிந்தளவிற்கு வசனங்களைச் சொல்லுமாறு அறிவுறுத்தினோம். அவர்களால் செய்ய முடிந்த இலகுவான ஆடல்களை அமைத்தோம். பாடுவதில் அவர்களிடம் இயல்பான திறமை இருந்தது. ஆரம்பத்தில் வசனம் பேசச் சிரமப்பட்டவன் பின் சிறந்த முறையிற் பேசி நடிப்பவனாக இருந்தான்.

சிறுவர் நிறைவாழ்வு இல்லத்தைப் பராமரிக்கின்ற திருவாட்டி மனோன்மணி சண்முகதால் அவர்கள் குறிப்பிடும் போது "சிறுவர் நாடகத்தில் நடித்தவர்கள் எல்லோரும் தமக்குள் ஒற்றுமையாகவும் விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பாங்கு உள்ளவர்களாகவும் காணப்படுகிறார்கள். இப்போது எல்லாவற்றிற்கும் உற்சாகத்துடன் முன்னிற்கிறார்கள்" என்று சொன்னார்.

திரு. குழந்தை ம. சண்முகலிங்

கம் அவர்களின் "நட்பு" என்கிற நாடகமே இவர்களுக்காகத் தயாரிக்கப்பட்டது. இதனை ஒரு தடவை மேடையேற்றத்திற்காகத் தயார்ப்படுத்திக் கொடுத்த பின்னர் எமக்கு அங்கு வேலை எதுவும் இருக்கவில்லை. வேறிடங்களில் மேடையேற்றப்படும் போது அவர்களாகவே ஒத்திகை பார்த்து தேவையான ஆயத்தங்களைச் செய்வார்கள். நடிகர் ஒருவருக்குச் சுகயீனம் ஏற்பட்டால் தாமாகவே ஒருவரைத் தெரிவு செய்து ஒத்திகை பார்ப்பார்கள். எத்தகைய மேடை என்றாலும், மேடை இல்லாவிட்டாலும், எத்தகைய பார்வையாளர் இருந்தாலும் பயமின்றி நாடகத்தை ஒரு விளையாட்டுப் போலச் செய்வதைப் பார்க்கிற போது சிறுவர் அரங்கு சிறுவர்களுக்கு எவ்வளவு முக்கியமானவை என்பதை அறியமுடியும்.

திரு. குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் நாடக அரங்கக் கல்லூரிக்கு ஊடாக அறிமுகம் செய்த சிறுவர் நாடக அரங்கு இன்று வளர்ச்சி நிலையைக் கண்டுள்ள போதிலும் அவர் தொடக்கி வைத்த மிருகங்கள், மரங்கள், உரைஞர் என்ற அமைப்பு இன்னமும் மாறவில்லை. சிறுவர் நாடகம் என்பது ஆடல், பாடல்களை முதன்மைப்படுத்தியதொரு விளையாட்டு என்பதை விளங்கிக் கொண்டு சிறுவர் நாடகத்தை மேலும் ஊக்கப்படுத்தி சிறுவர்களின் ஆளுமையை வளர்க்கவேண்டும்.

ஒவ்வொரு துறையைச் சார்ந்தோரும் தமது துறைகளில் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைய வேண்டும். அந்த வளர்ச்சியின் மூலம்தான் நிறைய விடயங்களைச் சாதிக்கமுடியும். ஒவ்வொரு துறையைச் சார்ந்தோரும் தாம் செய்யும் பணிகளில் திருப்தி அடைதல் கூடாது. திருப்தி அடைந்த மனிதர்களாக இருப்பது வளர்ச்சிக்கு உரியதல்ல. திருப்தி காணாத மனிதர்களாக இருந்தால்தான் நாம் தொடர்ந்து முயற்சி செய்துகொண்டிருப்போம். இதனால் நிறைய விடயங்களை தரமாகக் முடியும். இதற்காக நிறையப் படிக்கவேண்டும். அறிவை வளர்க்க வேண்டும். கலைக்கு சர்வாதிகாரம் இருக்கக்கூடாது. அப்படி இருந்தால் கலைத்துறையில் வளரமுடியாது. அத்துடன் காலமாற்றத்திற்கு ஏற்பவும் வளர்ந்து செயல்படவேண்டும். எமது தேசத்தில் இலைமறை காயாக மறைந்து இருப்பவர்களின் திறமைகளை வெளிக்கொணரவேண்டும்.

- தமிழிழ தேசியத் தலைவர் வே. பிரபாகர் -

விடுதலைப் போரின் இறுதிவெற்றியை உறுதிசெய்யும் கடற்போர்

விடுதலைப் புலிகளின் கடற்புலிகள்: அசையாத நம்பிக்கை சிறப்புத் தளபதி சூசை, கடற்புலிகள் மகளிர் படையணியின் சிறப்புத் தளபதி மாதவீ ஆகியோர் தலைவர் அவர்களுடன்

'ஈழப்போர் - 2' இன் ஆரம்பத்துடன் கடற்போரும் ஆரம்பமாகி விட்டது. தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தைக் கொடுத்த இந்தக் கடற்போர் இப்போது, போராட்டத்தின் இறுதி வெற்றியை உறுதிப்படுத்தும் ஒரு வீடயமாக மாறிவிட்டது.

கடந்த மூன்று மாதங்களில் கடற்புலிகள் நடாத்திய கப்பல் தகர்ப்புக்களை இந்தக் கட்டுரை மதிப்பீடு செய்கின்றது.

இதுவரை காலமும் வடகடல் பிராந்தியத்தில் நடைபெற்ற கடற் சண்டைகளுக்கு அப்பால் இப்போது ('சாகரவர்த்தனா' தகர்ப்புடன்), மேற்குக் கடல் பிராந்தியத்திலும் ஒரு புதிய போர்முனை திறந்து வைக்கப்படுகின்றது என்பதனையும், அது தமிழீழ விடுதலைப் போரில் ஏற்படுத்தப்போகும் தாக்கங்களையும் இக்கட்டுரை விளக்குகின்றது.

இந்தப் புதிய கடற் போர்முனை பெண் கடற் கரும்புலிகளின் தலைமையில் திறந்துவைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது, உலகெங்கும் இல்லாத ஒரு புதிய வரலாறு என்பதையும் இக்கட்டுரை சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தைப் பொறுத்தவரை அதன் தலைவிதியைக் கடற்போர் தான் நிர்ணயிக்கப்போகின்றது.

இத்தகையதொரு கடற்போரே யாழ். குடாநாடு மீதான சிங்களப்

படை இட்ட முற்றுகைக்கும் முடிவுகட்டியிருந்தது.

கிளாலிக் கடல்நீரேரி கடற்புலிகளின் பூரண கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்தபின் கடற்போர் கண்ட புதிய பரிமாணத்தின் காரணமாக, விடுத

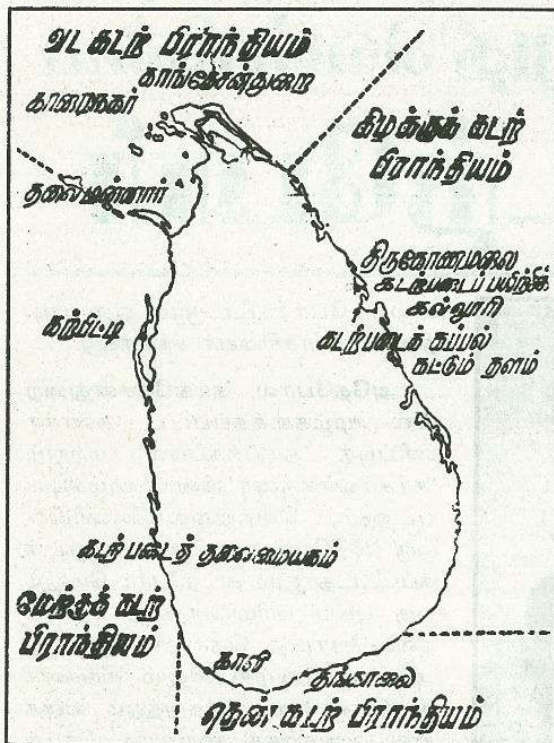
லைப் போராட்டமும் ஒரு படி நிலை வளர்ச்சியைச் சந்தித்தது.

அதேபோல, காங்கேசன்துறையில் மூழ்கடிக்கப்பட்ட கண்காணிப்புத் 'தாய்க்கப்பல்' மற்றும் 'சாகரவர்த்தனா'வின் மூழ்கடிப்புடனும், வெற்றிலைக்கேணியில் ஒரு விநியோகக் கப்பல் மூழ்கடிக்கப்பட்டதாலும் கடற்போர் மேலும் ஒரு புதிய பரிமாணத்தை நோக்கி நடைபோடத் தொடங்கியுள்ளது. அதாவது, ஆழ்கடலிலும் சிங்களக் கடற்படையை அச்சுறுத்தும் வகையில் - அதற்குச் சவாலாக - கடற்புலிகள் மாறத் தொடங்கிவிட்டனர் என்பதுவே, வரவிருக்கும் அப்புதிய பரிமாணமாகும்.

இந்த ஆழ்கடற் சவாலைத் தொடக்கி வைத்ததில் பெண் கடற்புலிகளின் பங்கு மிக முக்கியமானதாக அமைந்துவிட்டது. இது உலகில் எங்கும் காணமுடியாத வரலாறு. இந்தப் புதிய வரலாற்றைப் படைத்த பெண் கடற் கரும்புலிகளின் வீரச் செயலும் - உயிர் அர்ப்பணிப்பும் போர் அரங்கில் மட்டுமல்ல, சமூக அரங்கிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும்.

அடுக்களையுடன் தடுக்கப்பட்டிருந்த பெண்களின் சமூகப் பொறுப்பு, ஆழ்கடல்வரை சென்று ஒரு தேசியக் கடமையை நிறைவேற்றும் அளவிற்கு விரிவு கண்டுள்ளது. தமிழீழப் பெண்களின் செயற்பாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள இந்தப் பிரளயத்திற்கு அத்திவாரமிட்டு-ஆசீர்வதித்த பெருமை, தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களையே சாரும்.

இரண்டாவது ஈழப்போரில் - வட தமிழீழத்தைப் பொறுத்தவரை வெற்றிகளைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் பிரதான ஊடகமாக, இரு பகுதியினருக்கும் பெரும்பாலும் கடலே

பரப்பிற்குள் கடற்படையின் பாரிய போர்க்கப்பல்கள் மற்றும் 'டோறா' சண்டைப் படகுகள் உள்நுழைய முடியாததால், சிங்களக் கடற்படையானது தனது பலத்தை முழுமையாக இங்கே காட்டமுடியாது.

கிளாலிக் கடல்நீரேரி ஆழங்குறைந்த கடற்பரப்பில் அடங்குகின்றது. எனவே மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பலத்துடன் கிளாலிக் கடல்நீரேரியில் - அதாவது ஆழங்குறைந்த கடலில் - நிலைகொண்டிருந்த கடற்படையுடன் மோதி கடற்புலிகள் பெற்ற வெற்றியானது, கடற்போரின் ஒருவகை இராணுவப் பரிமாணத்தை வெற்றிகொண்டதற்குச் சமனாகும்.

அடுத்த இராணுவப் பரிமாணம் ஆழ்கடற் போரில் அடங்கியிருக்கிறது. சிங்களக் கடற்படையின் முழுப்பலத்தையும் சந்திக்கவேண்டிய ஒரு களமாக, ஆழ்கடற் போர் முனை அமைந்துள்ளது.

ஆழ்கடற் போர்முனையைப் பொறுத்தளவில் சிங்களக் கடற்படையானது, நான்கு பிராந்தியங்களாக இலங்கையின் கடற்பரப்பை வகுத்து வைத்திருக்கின்றது. அவையாவன: வடகடற் பிராந்தியம், கிழக்குக் கடற் பிராந்தியம், மேற்குக் கடற் பிராந்தியம், தெற்குக் கடற் பிராந்தியம்.

இதில் வடகடற் பிராந்தியம் முழுமையாகவும், கிழக்குக் கடற் பிராந்தியத்தில் மிகப் பெரும்பாலான கடற்பரப்பும், மேற்குக் கடற் பிராந்தியத்தில் கணிசமான கடற்பரப்பும் தமிழீழக் கடற்பரப்புக்குள் அடங்குகின்றன.

தமிழீழம் என்பது நிலப்பரப்பை மட்டும் உள்ளடக்கிய விடயம் என்று பலரும் கருதுவது தவறு. தரையைப்போல பிரமாண்டமான ஒரு கடற்பரப்பையும் கொண்டமைந்ததுதான் எங்கள் தமிழீழத் தாயகம். இன்னும் ஒருபடி மேலே சென்று சொல்லப் போனால், எமது தாயகத்தில் நிலப்பரப்பை விட கடற்பரப்பின் விஸ்தீரணம் அதிகமானது என்ற பேருண்மையை, எமது மக்கள் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

ஏறக்குறைய 1200 கி. மீற்றர் நீளமான கடற்கரையைத் தமிழீழம் கொண்டிருக்கின்றது. ஒரு நாட்டின் கடற்கரையிலிருந்து 19 கி. மீற்றர் தூர கடற்பரப்பு, குறித்த அந்த நாட்டிற்குச்

ஒரு நாட்டின் கடற்கரையிலிருந்து 19 கி. மீற்றர் தூர கடற்பரப்பு, குறித்த அந்த நாட்டிற்குச்

ஒரு நாட்டின் கடற்கரையிலிருந்து 19 கி. மீற்றர் தூர கடற்பரப்பு, குறித்த அந்த நாட்டிற்குச்

சீரிலங்கா கடற்படையின் கடற்பிராந்திய ரீதியான நிர்வாகப் பிரிவுகளும், கடற்படைத் தளங்களும் இருந்து வந்துள்ளது.

கடல்வழித் தொடர்பற்ற படை முகாம்கள் அழிக்கப்பட்டதும்.... கடல்வழித் தொடர்பு கிடைத்ததன் காரணமாக ஆனையிறவுத் தளம் தப்பிப் பிழைத்ததும்.... அத்துடன் குடாநாடு மீதான முற்றுகையை முறியடித்த கிளாலிக் கடற் சண்டைகள் மற்றும் கட்டைக்காடு, 'தவளை'த் தாக்குதல், பலாலித் தளத்தின் கிழக்குப் பகுதி மீது நடந்த தாக்குதல் என்பவற்றுடன், தீவகம் மற்றும் மன்னார்த் தீவுக்குள் நடந்த தாக்குதல்கள்.... என்று, அச்சண்டைகளின் வெற்றி தோல்வியை நிர்ணயித்த முக்கிய ஊடகமாக கடற்பரப்பே இருந்து வந்திருக்கின்றது.

இந்தக் கடற்பரப்பு ஆழம் குறைந்த கடல் (Inshore), ஆழ்கடல் (Offshore) என்று இரண்டு வகையாகவும் - அவ்வவ் வகைக்கேற்ப இருவேறு இராணுவ பரிமாணங்களடனும் இருக்கின்றது.

ஆழங்குறைந்த கடற்

கடற் போர்ப்பயிற்சியில் கடற்புலிகள்

சொந்தமானது என்று, சர்வதேசச் சட்டங்கள் வலியுறுத்துகின்றன. இதன்படி ஏறக்குறைய 23,000 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பளவான கடற் பரப்பு தமிழீழத் தாயகத்தின் ஒரு அங்கமாக இருக்கின்றது. அதே வேளை தமிழீழத்தின் நிலப்பரப்பு ஏறக்குறைய 19,000 சதுர கிலோ மீற்றர் ஆகும். எனவே தமிழீழத் தாயகத்தைப் பொறுத்தவரை கடற் பரப்பில்தான் அதன் பெரும்பகுதியுள்ளது. இக்கடற்பரப்பை நாம் வெற்றிகொண்டேயாக வேண்டிய அவசியத்தை இப்போது உணரக்

குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆனால் 'சாகரவர்த்தனா' என்ற ஆழ்கடல் ரோந்துக் கப்பல், மேற்குக் கடற் பிராந்தியத்தில் மூழ்கடிக்கப்பட்டுள்ளது.

வடகடலில் மட்டும் நடந்துவந்த ஆழ்கடற் சண்டைக்கு அப்பால் இப்போது, மேற்குக் கடற் பிராந்தியத்திலும் ஒரு புதிய போர்முனையைக் கடற்புலிகள் திறந்து வைத்துள்ளனர். இந்தக் களமாற்றம் என்றுமில்லாத வகையில், அரசுக்குப் பெரிய தலையிடையையும் எதிர்

(இலங்கை வரைபடத்தைப் பார்க்கவும்) இந்தத் தகவல்கள் நிச்சயம் சிங்கள அரசைக் கனவிலும் அச்சுறுத்தக்கூடியவை.

வடகடலில் நடக்கின்ற சண்டைகள் பற்றி அரசு பெரிதாக அலட்டிக்கொள்வதில்லை. அதற்குக் காரணம் அது கொழும்பு அரசியலை உலுக்குவதில்லை. ஆனால், இனிமேல் மேற்குக் கடற் பிராந்தியத்தில் தொடரப் போகும் ஒவ்வொரு சண்டையும் சிங்கள அரசின் முற்றத்தில் நடப்பது

கூடியதாக உள்ளது அல்லவா....?

அதிலும் போர்முனையைப் பொறுத்தவரை இதுவரை காலமும் (கடந்த நான்காண்டுகள்) பல கரும்புலித் தாக்குதல்கள் மூலம், சிங்களக் கடற்படைக்குக் கணிசமான சேதத்தைக் கடற்புலிகள் ஏற்படுத்தியிருந்தனர்.

அத்துடன் இந்த ஆழ்கடற் போர் தொடர்பான ஒரு புதிய போக்கையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. 'சாகரவர்த்தனா' தவிர மிகுதி அனைத்து ஆழ்கடற் தாக்குதல்களும், வடகடற் பிராந்தியத்திலேயே நடைபெற்றிருந்தமை

காலம் தொடர்பான அச்சத்தையும் கொடுத்துள்ளது.

ஏனெனில், இந்த மேற்குக் கடற் பிராந்தியத்தில்தான் சிறிலங்காவின் பொருளாதார உயிர்நாடி அமைந்திருக்கும் கொழும்புத்துறைமுகம் உள்ளது. 'சாகரவர்த்தனா' மூழ்கடிக்கப்பட்ட கற்பிட்டிக் கடற்பரப்பிலிருந்து கொழும்புத்துறைமுகப் பகுதிவரை உள்ள தூரம், ஏறக்குறைய 150 கி. மீற்றர் ஆகும். கற்பிட்டியிலிருந்து இருமணி நேர விசைப்படகு ஓட்டத்தில், கொழும்புத் துறைமுகப் பகுதியைக் கடற்புலிகளால் அடையமுடியும்.

போன்றே, அது உணர வேண்டியவரும். மேற்குக் கடற் பிராந்தியத்தின் மீன்பிடித் தொழிலில் நிச்சயம் இது ஒரு பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். அதனால் சிங்கள மீனவர்களின் ஜீவனோபாயம் பாதிக்கப்படும்போது, தமிழ் மீனவர்களை அசட்டை செய்வது போல மெத்தனமாக இருக்கமுடியாது. அது சிங்கள தேசத்தின் அரசியலை, பொருளாதாரத்தை பாதிக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய விடயமாகவே இருக்கும்.

அதேவேளை வடபுலத்திலுள்ள படை முகாம்களிற்கான உணவு மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்

களின் விநியோகம், கணிசமான ளவு மேற்குக் கடற் பிராந்தியத் திலூடாகவே நடைபெறுகின்றது என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. 'சாகரவர்த்தனா'வின் தகர்ப்பிற்குச் சிலநாட்களுக்கு முன்னர், மன்னார் தீவில் நிலைகொண்டிருக்கும் படையினர்க்கு 'ரோளர்'கள் மூலம் நடந்த உணவு விநியோகத்தை, கடற்புலிகள் தடுத்து நிறுத்தியிருந்தனர். அத்துடன் 'சாகரவர்த்தனா' தாக்கப்பட்ட பின்னர், மன்னார்தீவுப் பகுதியில் நிலைகொண்டிருக்கும் படையினர்க்கான உணவு விநியோகமும் பாதிப்படைந்திருந்ததை கொழும்புப் பத்திரிகைகள் சுட்டிக்காட்டியிருந்தன. மேற்குக் கடற் பிராந்தியம் ஒரு சண்டைக்களமாக மாறுமாக இருந்தால் கடல் விநியோகங்களுக்கு என்ன நடக்கும் என்பதற்கு, இது ஒரு நல்ல உதாரணம்.

தேச விடுதலைக்காக ஆயுதப் போர் தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து இரண்டாவது ஈழப்போர் ஆரம்பிக்கும் வரை, புலிகள் இயக்கம் கடலை ஒரு போக்குவரத்துப் பாதையாகவும், விநியோக வழியாகவுமே பயன்படுத்தியது. ஆனையிறவுச் சமருக்குப் பின்னர்தான், கடற்பரப்பில் ஒரு போர்முனையைத் திறந்தார்கள்.

கடற்போர் வரலாற்றில் இது ஒரு மிகக் குறுகிய காலம் என்பதில், கருத்து வேறுபாட்டிற்கு இடமில்லை. ஆனால் இக்குறுகிய காலத்தில் கடற்புலிகள் படைத்த சாதனையும் அதன் காரணமாக கடற்புலிகள் பெற்ற வளர்ச்சியும், மூக்கில் விரல் வைக்கும்ளவிற்கு அபாரமானது.

இந்தப் பெருவெற்றிக்கும் பாரிய வளர்ச்சிக்கும் பிரதான காரணம் தலைவர் பிரபாகரனின் புதிய புதிய கடற்போர் யுக்திகள் ஆகும். அத்துடன் அதை அச்சொட்டாக நடைமுறைப்படுத்தி வரும் கடற்புலித் தளபதியின் செயற்பாடும், அச் செயற்பாடுகளுக்கு இரத்தத் தாலும் தசையாலும் வடிவம் கொடுக்கும் கடற் கரும்புலிகளின் வீரமும் ஈகமும் ஆகும்.

கடற்படை மீது நேரடித் தாக்குதல்கள் தொடுக்கப்படத் தொடங்கிய இந்த நான்காண்டுகளில், சிங்களக் கடற்படையிடம் இருக்கும் கப்பல் வகைகளில் மிகப் பெரும் பாலானவை கடற்புலிகளின் தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாகிவிட்டன.

கட்டளைக் கப்பல்: கரும்புலிகளான மேஜர் காந்தரூபன், கப்டன் கொலின்ஸ், கப்டன் வினோத், கப்டன் ஜெயந்தன். கப்டன் சிதம் பரம் ஆகியோராலும்

கண்காணிப்புத் தாய்க்கப்பல்: கரும்புலி கப்டன் அங்கயற்கண்ணியாலும்,

ஆழ்கடல் ரோந்துக் கப்பல் (சாகரவர்த்தனா): கரும்புலிகளான லெப் கேணல் நளாயினி, மேஜர் மங்கை, கப்டன் வாமன், கப்டன் லக்ஸ்மன் ஆகியோராலும்,

அதிவேக ரோந்துப் படகு (டோறா): கரும்புலிகள் மேஜர் புவீந்திரன், கப்டன் மணியரசன் ஆகியோராலும்,

கரையோர ரோந்துப் படகு (நீருந்து விசைப் படகுகள்): கரும்புலிகள் மேஜர் வரதன், கப்டன் மதன், மேஜர் கோபி, மேஜர் கணேஸ் ஆகியோராலும்

தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாகிவிட்டன. இவை தவிர மேலும் ஒரு சில கரையோர விசைப்படகுகளும் மற்றும் 'ஓசன் ரேட்' என்ற விநியோகக் கப்பலும் தாக்கப்பட்டு விட்டன. இதில் கட்டளைக் கப்பலான 'அபிதா', 'எடித்தாரா' ஆகியவற்றைத் தவிர மிகுதி அனைத்துமே கடலில் மூழ்கடிக்கப்பட்டுவிட்டன என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

இன்னமும் கடற்புலிகளின் தாக்குதல்களுக்கு உட்படாத நிலையில் சிறீலங்காக் கடற்படையிடம் மூன்று வகைப் போர்க்கப்பல்கள் உள்ளன. 1) வீரையா - சூரையா என எமது மக்கள் அழைக்கும் பாரிய பீரங்கி படகுகளும், 2) தரையிறங்கும் கலங்களும், 3) வீரையு துருப்பேற்றிக் கப்பலுமாகும்.

கடற்புலிகளினால் தாக்கியழிக்

கப்பட்ட கப்பல்களுடன் ஒப்பிடுகையில், இதுவரை தாக்கப்படாது இருக்கும் இந்த இருவகைப் போர்க்கலங்களும் சிறியதும், சக்தி குறைந்ததுமாகும்.

அதாவது, சிங்களக் கடற்படையின் எந்தவொரு போர்க்கப்பலுமே கடற்புலிகளின் தாக்குதல்களிலிருந்து தப்பமுடியாது என்பதுதான் அந்த முடிவாகும்.

இன்னும் சொல்லப் போனால், கடற்புலிகளின் பலம் வரவர அதிகரித்தபடி செல்வதுடன், சிங்களக் கடற்படைக்குப் பாரிய உயிர்ச் சேதத்தையும், பொருட்சேதத்தையும் ஏற்படுத்தியபடி கடற்படையை ஒரு நெருக்கடிக்குள் தள்ளிக் கொண்டு செல்கின்றது.

கடற்புலிகளுக்கும் கடற்படைக் குமிடையில் நடைபெற்றுவரும் கடற்சண்டைகளை மதிப்பாய்வு செய்யும் ஒருவர், மேற்குறித்த முடிவுக்கு வருவது தவிர்க்க இயலாதது.

உண்மை நிலை இப்படியிருக்க, புதிய போர்க்கலங்களை கொள்வனவு செய்தால் புலிகளைப் போரில் வென்று விடலாம், ஆள் எண்ணிக்கையை அதிகரித்தால் புலிகளை அடக்கிவிடலாம், கால அவதாசம் தந்தால் புலிகளை அழித்து ஒழித்து விடலாம் என்றவாறாக, பொய்யான மதிப்பாய்வுகளையும் பிழையான தகவல்களையும் வழங்கும் சிங்களத் தளபதிகள், சிறீலங்கா அரசையும், சிங்கள மக்களையும் ஏமாற்றி வருகின்றனர்.

சிங்களக் கடற்படையிடம் தற்போது 71 போர்க்கப்பல்கள், படகுகள் (மூழ்கடிக்கப்பட்டதைத் தவிர) உள்ளன. அத்துடன் 10,400 பேர் கொண்ட ஆட்பலமும் உண்டு.

கடற்புலிகளைப் பொறுத்தவரை, கடற்படையிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட 6 நீருந்து விசைப்படகுகளுடன், கடற்புலிகளின் படகு கட்டும் பிரிவினரின் உள்ளூர்த் தயாரிப்புப் படகுகளும், மற்றும் சாதாரண படகுகளும் இருக்கின்றன. 50 கலிபர் துப்பாக்கிகளும் எல். எம்.

ஜி. வகைத் துப்பாக்கிகளும் பொருத்தப்பட்டுள்ள இப்படகு களே சிங்களக் கடற்படையுடன் மோதி, வெற்றியும் கண்டு வருகின்றன.

இது ஒருபுறமிருக்க, சிங்களக் கடற்படை எமது மக்களுக்கு இழைத்த தீங்குகள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. இரண்டாவது ஈழப்போரின் ஆரம்பத்தில் அகதிகளாக இந்தியா நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்த பயணிகள் படகுகள் மீது சகட்டு மேனித் தாக்குதல்களை நடாத்தியும், கிளாலிக் கடல்நீரேரி ஊடாகப் பயணம் போன மக்கள் மீது கொலைத் தாக்குதல்களை நடாத்தியும், கடலிலே மீன் பிடித்துக் கொண்டிருந்த மீனவர்கள் மீது விசமத்தனமான முறையில் தாக்குதல்களை நடாத்தியதுடன் நடுக் கடலில் இருந்தபடி குடிமனைகள் மீது எறிகணை வீசியும், நூற்றுக்கணக்கான மக்களைக் கொன்று குவித்துள்ளது.

அதேவேளை, மீன்பிடித் தடையை விதித்து மீனவர்களை பட்டினி போட்டதுடன், எமது தேசியப் பொருளாதாரத்தை வீழ்ச்சி நிலைக்குக் கொண்டு சென்றதிலும் கடற்படைக்குக் கணிசமான பங்குண்டு.

ஆயினும் கடற்புலிகளின் எழுச்சியைத் தொடர்ந்து, சிங்களக் கடற்படையின் கொட்டம் கணிசமான அளவில் அடக்கப்பட்டதுடன், மீன்பிடித் தொழிலிலும் ஓரளவுக்கு முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது.

இவ்விதம் படிப்படியாக கடற்புலிகள் பெற்றுவரும் வளர்ச்சி, தமிழ் மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியையும் தன்னம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

அதிலும் குறிப்பாக பெண் கடற் கரும்புலிகளின் ஆரம்பமே, கடற்புலிகளுக்கு பெரு வெற்றிகளைத் தேடிக்கொடுக்கத் தொடங்கியுள்ளது. இந்தவகையில் முதற் பெண் கடற் கரும்புலி கப்டன் அங்கயற்கண்ணியின் பெயரை, தமிழீழக் கடலன்னை என்றும் உச்சரித்துக்கொண்டே இருப்பாள்.

அதேவேளை கடற்புலிகளின்

மகளிர் பிரிவின் விசேட தளபதி லெப். கேணல் நளாயினியின் தலைமையில் சாகரவர்த்தனா போர்க்கப்பல் தகர்க்கப்பட்டது, வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு வீர சாதனையாக மாறிவிட்டது.

மேற்கு கடற் பிராந்தியத்தில் வெற்றிகரமான முறையில் கடற் போரைத் தொடங்கிவைத்த பெருமையும், பெண் கடற்புலிகளுக்கே சென்றமைந்துள்ளது.

உலகின் அண்மைக்காலப் போர் நடவடிக்கைகளை எடுத்தாராய்ந்

தற்காக, சீனா தனது கடற்பலத்தை இப்போது பெருக்கி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இதுபோல ஆழ்கடலில் சிங்களக் கடற்படை வைத்திருக்கும் அசைவியக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் வல்லமையை, தொடர் தாக்குதல்கள் மூலம் கடற்புலிகள் பெறுவார்களாக இருந்தால், அது வடபுல இராணுவத்திற்கான அனைத்து விநியோகங்களையும் தடுத்து விடுவதற்குச் சமனாக இருக்கும். அப்படி ஒரு நிலை எழுந்தால், அது வட தமிழீழத்தில் நிலைகொண்டிருக்கும் இராணுவம்

முதல் பெண் கடற் கரும்புலி அங்கயற்கண்ணி

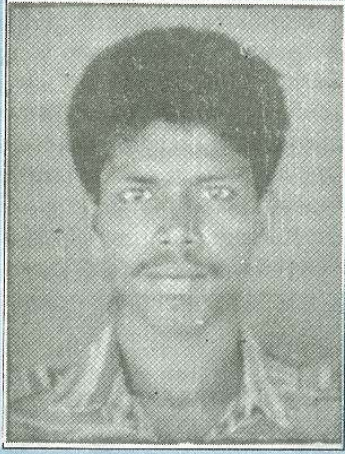
தால், கடற்பலத்திலேயே யுத்தங்களின் முடிவுகள் தங்கியிருந்ததைக் காணமுடியும். இரண்டாவது உலகப் போரில் பிரிட்டன் வெற்றிவாகை குட அதன் கடற்பலம் தான் காரணம். அதுபோல ஆர்ஜென்ரினாவுடன் நடந்த போக்லந்து யுத்தத்திலும் பிரிட்டன் தன் கடற்படையைப் பயன்படுத்தியே வெற்றி கண்டது. அதுபோல வளைகுடா யுத்தத்திலும் அமெரிக்கக் கடற்படையின் பங்கே மேலோங்கியிருந்தது. அண்மையில் 'கெய்ற்றி' ஆட்சியாளர்களை மிரட்டிப் பணியவைப்பித்ததும் அமெரிக்கக் கடற்பலமேயாகும். அத்துடன் தன்னை ஒரு வல்லரசாக மாற்றுவ

முற்றுகைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு விட்டது என்ற செய்தியை உலகிற்கு அறிய வைக்கும்.

இது நடைபெறும் பொழுது, 'வியட்கொங்' போராளிகளது முற்றுகைக்குள் அகப்பட்டு அழிக்கப்பட்ட பிரான்ஸ் தேசத்தின் 20,000 இராணுவத்தைப் போலவே, வடதமிழீழத்தில் இருக்கக்கூடிய சிங்களப் படையும் ஒரு 'தீன் - பீன் - பூ' நிலையை அடைந்துவிடும்.

வெற்றிலைக் கேணியில் 'ஓசன் ரேட்' என்ற விநியோகக் கப்பல் தகர்க்கப்பட்டமை இந்த முற்றுகை நிலைக்கு கட்டியம் கூறும் நிகழ்ச்சி போன்றே அமைந்துள்ளது.

மேஜர் கருணாகரனின் நினைவாக...

இங்கே கவனியுங்கள்

மேஜர் கருணாகரன் மட்டக்களப்பு மாவட்டம் மன்னம்பிட்டியைச் சேர்ந்தவர். 1973 நொவம்பர் 18 ம் நாள் பிறந்த இவரது இயற் பெயர் கணபதிப்பிள்ளை உபேந்திரன் என்பதாகும். பூநகரிக் கூட்டுத்தனம் மீதான புகழ்பெற்ற 'ஒப்பரேசன் தவனை' இராணுவ நடவடிக்கையின் போது விழுப்புண் அடைந்ததால் கை ஒன்றின் இயக்கத்தை இவர் இழந்திருந்தார் என்பதும், அந்நிலையிலும் மட்டக்களப்பு அம்பாறை மாவட்ட அரசியல் பொறுப்பாளராகப் பணியேற்றுச் சென்றிருந்தார் என்பதும் சொல்லிக்காட்டக்கூடிய விடயங்களாகும். மேலும் சந்திரிகா குமாரணத்துங்க சிறீலங்காவின் ஜனாதிபதியாகப் பதவியேற்றதை அடுத்து தனது நல்லெண்ண சமீக்கையைக் காட்டுவதற்காக புலிகள் இயக்கம் ஒருதலைப் பட்சமான போர்நிறுத்தத்தை அறிவித்த அன்றுதான் (13.11.1994) நரிப்புல் தோட்டத்தில் சிங்களப் படையினர் ஒரு பதுங்கித் தாக்குதலை மேற்கொண்டு கருணாகரனை களப்பலியாக்கினர் என்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாகும்.

இங்கே -

தனது கண்ணெதிரில் உயிரிந்த ஒரு தோழனை எண்ணி அவர் எழுதிய நினைவுக் குறிப்பையும், கண்ணுக்கிடாத தொலைவில் - யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த - தனது நண்பனுக்கு அவர் எழுதிய கடிதமொன்றையும் - அவர் வரைந்த கடைசியை மடல் - கீழே தருகின்றோம்.

உறுதிக்கு ஒரு உதாரணம்

எட்டாம் மாதம் இரவு 9.30 மணி - தாக்குதல் அணிக் குரிய போராளிகள் அணியணியாய் நகர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இரவு 11.30 மணிக்குத் தாக்குதலை ஆரம்பிப்பதாகத் திட்டம். 10.45 மணியிருக்கும் "சுது சுது" என தளபதி ராம் அண்ணன் கூப்பிடுகிறார். "என்ன மாதிரி, சந்தித்து விட்டீர்களா?"

"இல்லை சந்திப்போம்" இது சுது அண்ணன்.

"றோமியோ மைக் யோகன் சொல்லுங்கோ"

"நாங்கள் இந்த இடத்துக்குப் போயிற்றம்" என்கிறார் யோகண்ணன்.

"சொன்ன நேரத்துக்கு அந்த இடத்துக்குப் போங்கோ" - இது ராமண்ணன்.

நேரம் செல்லச் செல்ல எல்லோரது நெஞ்சும் படக் படக் என அடித்துக்கொண்டது. நகரும்

போது எதிரி கண்டுவிட்டால் சண்டை குழம்பிவிடும். மூன்று பக்கம் வயல் வெட்டை, ஒரு பக்கம் குளமும் காடும். வெட்டையால் நகருவதென்றால் மிகவும் கடினம்.

நேரம் 11.30. "சுது சுது குடுங்க குடுங்க யோகன், யோகன் குடுங்க" என்று ராம் அண்ணன் கூறுகிறார்.

ஆனால் சண்டை தொடங்கவில்லை. எதிரி உசார் ஆகாதபடியால் போராளிகள் சிலர் முகாமுக்குள்ளே புகுந்துவிட்டார்கள்.

சண்டை தொடங்கிவிட்டது. மற்றைய இடங்களில் "ரோப்பிற்றோ" பெரும் சத்தத்துடன் வெடித்தது. கண்ணன் என்ற போராளியும் தடையகற்றும் அணியில்தான் இருந்தான். "ரோப்பிற்றோவை" ஓடிப்போய் சுருள் கம்பிக்குள்ளே புகுத்தினான். அதோடு சேர்ந்து அவனும் அதற்குள்ளே சிக்குண்டான். ஒன்றுமே செய்ய முடியாது. தடையை அகற்றிக் கொடுத்தால்தான் போராளிகள் உள்புகுந்து முகாமைக் கைப்பற்றுவார்கள். யோசிக்க நேரமில்லை. கண்ணன் பலம் கொண்ட மட்டும் இழுத்துப் பார்த்தான்; ஆனால் விடுபடமுடியவில்லை. தான் வீரச்சாவடைந்தாலும் தடையை அகற்றிக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, "கிட்ட வராதிங்கடா... கிட்ட வராதிங்கடா" என்று கத்திக்கொண்டு, "ரோப்பிற்றோ"வின் சேப்பரி

பின்னை இழுத்தான் கண்ணன்.

நிலையெடுத்திருந்த போராளிகள் அனைத்தையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். 3 செக்கன்கள். ஒரு ஒளிப்பிழம்பு. அதைத் தொடர்ந்து “டமார்” எனப் பெரிய சத்தத்துடன் “ரோப்பிறோ” வெடித்தது. 25 மீற்றருக்கு கம்பிகளைச் சுருட்டி எறிந்தது. கண்ணன் சின்னச் சின்ன சதைத்

துண்டுகளாகச் சிதறினான். 10 மீற்றருக்கு அப்பால் படுத்திருந்த போராளிகளின் மேல் கண்ணனின் இரத்தமும் சதைத் துண்டுகளும் பட்டு வழிந்தன.

முகாமைக் கைப்பற்றும் நோக்குடன் விரையும் போராளிகளை தன் செந்நீரால் குளிப்பாட்டி வழியனுப்பினான் கண்ணன். அவன் செய்த அந்தத் தியாகத்

தால், நாங்கள் கட்டுமுறிவு இராணுவ முகாமைக் கைப்பற்றி, ஆயுதங்களையும் எடுத்துவர முடிந்தது. பின் முகாமைக் கைவிட்டு வரும் போது, கம்பிக்கருகில் கண்ணனின் சிதைந்த உடலைப் பார்த்து எல்லோரும் திகைத்துவிட்டோம். ஓ...! அந்த வீரனின் தியாகத்தை எண்ணி சில வரிகள் எழுதுகிறேன்.

க. கருணாகரன்

கல்லறையில் அல்லது பாசறையில் சந்திப்போம்

என் அன்பின் சுதாவுக்கு!

நாங்கள் அனைவரும் நலமே; உங்கள் நலம் அறிய ஆவல்.

நான் மிராஜ் அண்ணையிடம் அனுப்பிய மடல் கிடைத்திருக்குமென நினைக்கிறேன். ஏன் பதில் அனுப்பவில்லை? ஒரு கடிதம் எழுதுவதென்றால் எங்களுக்கு நான்கு நாள் பிடிக்கும். சிறிது ஓய்வு நேரத்தில் தான் எழுத வேண்டும். இடம் மாறி மாறி நிற்பதால், ஓர் இடம் என்று இல்லை. விளங்கும் தானே! எழுதி முடிந்தால் அனுப்புவது கஷ்டம்.

அடுத்து இங்கு ஒரு பிரச்சினையுமில்லை. இறைச்சிக்கு மட்டும் பஞ்சமேயில்லை. சலசலக்கும் அருவிகளும், ஊ... ஊ... என்ற சத்தத்தை உண்டாக்கும் அடர்ந்த காடுகளும், பெரிய மலைகளும் தான் நாங்கள் இருக்குமிடம். மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை. காலையில் சூரியன் உதிக்கும் காட்சி, மிருகங்கள் ஓடித்திரியும் காட்சி, பறவைகளின் கூச்சல்... அப்பப்பா! எதை ரசிப்பது? நீங்கள் ரவுணைப் பார்க்க ரவுணுக்குத் தான் செல்லவேண்டும். நாங்கள் மலையேறிப் பார்த்துவிடுவோம். சுதா! நானும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த போது சொகுசாகத்தான் இருந்தேன். ஆனால், அதைவிட சொகுசாக இங்கு இருக்கலாம். ஆனால், இந்தக் காற்றும் மனதுக்குப் பிடித்த இயற்கைக் காட்சிகளும் ஒரு மன நிம்மதிதான். சுதா! நீ இங்கு இருந்தனிதான். ஆனால்,

இப்படியான காட்சிகளை ரசித்திருக்க மாட்டாய். எதற்கும் கொடுத்துவைக்கவேண்டும்.

நாங்கள் சத்தம் போட்டுக் கதைப்பதில்லை. கூடுதலாகக் கைப்பாசைதான். ஒருவரோடு ஒருவர் வீணாக அலட்டுவதில்லை.

நீங்கள் இரவானதும் படுக்க ஆயத்தமாவீர்கள். நாங்கள் நடக்க ஆரம்பிப்போம். விடிந்தால் நீங்கள் நித்திரைவிட்டு எழும்புவீர்கள். நாங்கள் அப்போதுதான் படுப்போம். நீங்கள் சத்தம் போட்டு பயிற்சி எடுப்பீர்கள். நாங்கள் மெளனமாகப் பயிற்சி எடுப்போம். வேறு என்ன, எல்லாம் வழமை போலத்தான்.

சுதா! காலத்தின் தேவை பிரிந்தோம்; இதயத்தால் அல்ல, இடத்தால். என்றோ ஒருநாள் கல்லறை அல்லது பாசறை நம் சந்திப்புக் காகக் காத்திருக்கும்.

இப்படிக்கு
க. கருணாகரன்

அழைப்பு

எரிமலை வெடித்துக் கனல் மழை வீசி உரிமைகள் இழந்தோர் உள்ளங்களில் மானக் கொதீப்பினை ஏற்றிக் கிளர்ச்சியை மூட்டிச் சதிநபர் செய்த சூழ்சிகள் விளக்கி, எம் வித்யினை அமைப்போம், வீரரே எழுக மதியினால் எமதகம் மீட்டிட வருக எனும் குரல் கேட்டும் ஏனோ தயக்கம்?

அனுதினம் உழைக்கும் எம் ஆசையருடன் தாயகம் காத்திடத் தூண்டிடும் பிராண வாயுவாய் மாறி எம் மண்ணுடன் இணைவீர்!

வரலிபம், வீரம், வல்லமை, அறிவொளி சரலப் படைத்த செல்லத் தம்பிகளர், தங்கைகள், தாய்மார், தந்தையர், மாமிகளர், இங்கும் அங்கும் உம் இருக்கையை மாற்றிய பெரியோய், மதியுடைய பேரறிஞர்களர், எம் உரிமைகள் காப்போம், உதவிட வாரீர்!!

- கோமதி, இங்கிலாந்து

தமிழீழப் பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகள்

எங்கே போனீர்கள்?

- வினோதினி -

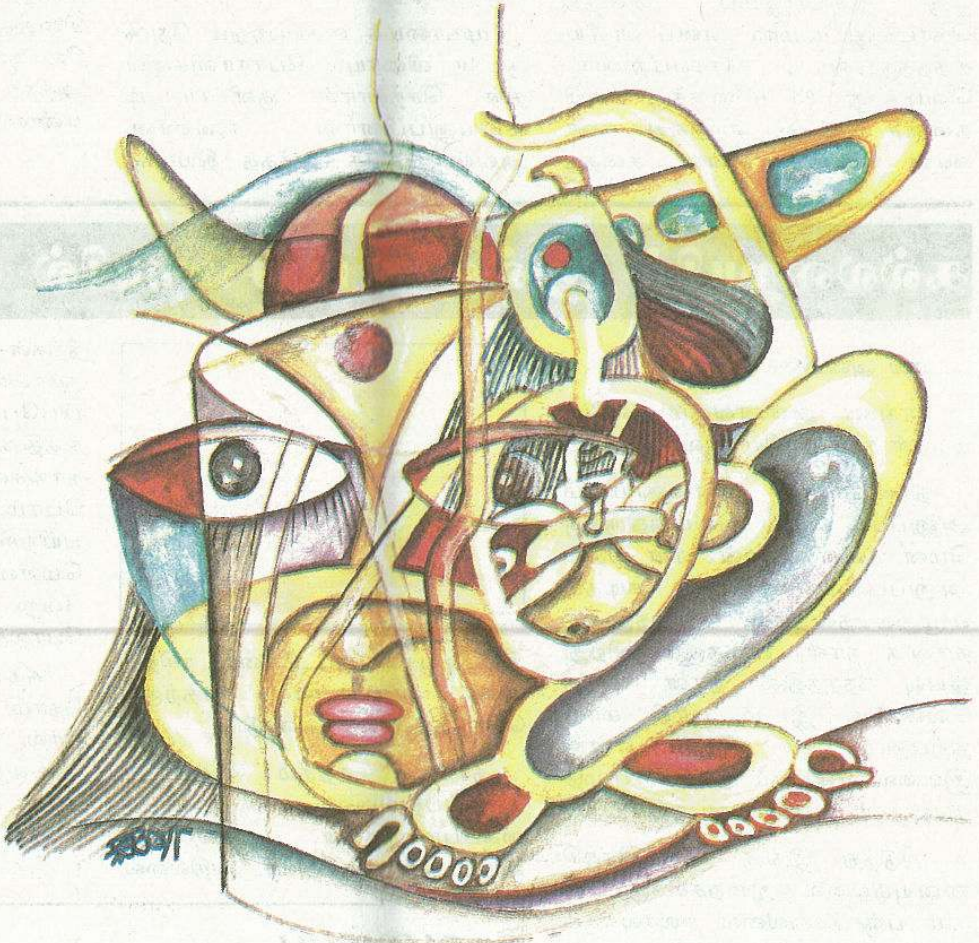
எங்கே போனீர்கள்....?

வழி தவறி வந்தவன் போல்
ஒரு நிமிஷத் தயக்கம்
இந்தத் தெருதான்!
தொலைவில் தெரியும் மாதா
கோவில்....
இந்த மண்ணுக்கேயுரிய புழுதிப்
படலம்
எண்பத்து மூன்றிலே இடிந்து
போன
அரசடி மண்டபம்....
இந்தத் தெருதான்!

புழுதிப் பூச்சுப் படிந்த
'பூட்ஸ்'காலால்
எரிந்த கட்டைகளை விலக்கி
பாதை செய்து நிமிர்
தோளிலிருந்து நழுவுவும் துப்பாக்கி
என் மனம் போல கனக்கிறது.
குண்டு மழை பொழியும்
சண்டைப் பறவைகளால்
சமாதியாக்கப்பட்டது போக
எஞ்சியிருக்கும் அத்திவாரம்
மட்டும்
மெளனமாக வரவேற்கிறது.

எங்கே?
எங்கே போனீர்கள்....?
எனது குரலைக் காற்றுத் திருடிக்
கொண்டது
போய்க்களத்தில் வேட்டோசை
கேட்டு
அஞ்சும் எதிரியை வீட
இந்தக் கனத்த மெளனத்தைக்
கண்டு
நான் அஞ்சுகிறேன்.
உடைந்த சட்டி பாணைத்
துண்டுக்கள்....
நொருங்கிய கண்ணாடிச்
சிதறல்கள்....
என் கால்பட்டு
அமைதியைக் கொண்டு
போடுகின்றன.

எங்கே...?

கண்ணீரோடு வீடை கொடுத்த
என் தாய் எங்கே?
துப்பாக்கியைத் தடவிப் பாந்தது
மகிழும் என் தம்பி எங்கே....?
அண்ணா, அண்ணா என்று
என்னைச் சுற்றிவரும்
செல்லத் தங்கை எங்கே?
மாலை போட்ட
அப்பாவின் படங்கூட
இல்லையே?

அந்த இடுகாட்டிலிருந்து
எழுந்து நடக்கும் போது....
சாம்பல் கலந்த புழுதியில்
முன்னைவீட அழுத்தமாய்ப்
பதியும்
என் 'பூட்ஸ்' அடையாளங்கள்.

ஈழநாதம்
28.5.1993

“காலம் எழுதிய வரிகள்” எனும் தமிழீழக் கவிஞர்களின் கவிதைகள் அடங்கிய கவிதைத் தொகுப்பு ஒன்றினை தமிழ்த்தாய் வெளியிட்டகத்தினர் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். கவிதைகள் தேசிய இன ஒடுக்குமுறை - விடுதலைப் போராட்டம் சார்ந்த வாழ்வு அனுபவங்களை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. தமிழீழத்தின் மூத்த கவிஞர்களான காசி ஆனந்தன் முருகையனிலிருந்து தெல்லியூர் ஜெயபாரதி ஆகிய இளம் கவிஞர் வரையிலான 51 கவிஞர்களின் கவிதைகள் இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன. 13 பெண் கவிஞர்கள் - 19 இளம் கவிஞர்கள் - 3 மாவீரர்கள் ஆகியோரின் கவிதைகள் இதில் இடம்பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இம்மாத இதழை மகளிர் சிறப்பிதழாக வெளிக்கொணருவதன் நோக்குக் கருதி தமிழீழப் பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளை இங்கு பிரசுரிக்கின்றோம். இக் கவிதைகளுக்கான ஓவியத்தினை ஓவியர் ண்ணர் வரைந்திருக்கிறார்.

அன்னை நிலம் - கௌதமி -

அம்மா மன்னித்துவிடு-
இப்படிச் சொல்ல
எனக்கு விருப்பமில்லை
ஏனெனில் ஒரு
குற்றவாளியாகப்
பிரியவில்லையே நான்!
அப்படியாயின் - என்னை
மறந்து விடு.
அப்படிச் சொல்ல
எனக்கு அருகதையில்லை;
நினைக்கும் உரிமை
உனக்கேயானது!

அம்மா உனக்கு
உறக்கமே வருவதில்லையா?
எனக்காக ஏன்
விழித்தே இருக்கிறாய்?

நீயே
என்னை மட்டும் நேசிக்கிறாய்.
நானோ
என் தேசத்தை நேசிக்கிறேன்!

என்றும் போல்
வாசலில் நின்று
வழியைப் பார்த்து
நீ - என்
வருகையைத் தேடுவாய்;
என்னைப் போன்று
பலர் வீதியில்
போகலாம், வரலாம்.
அவர்களில் என்னைப்பார்;
இதேபோல்
எங்கோ ஒரு தாய்
என்னில் தனது
குழந்தையைக் காணலாம்!

அம்மா
என் புத்தகங்களும்
கொப்பிகளும்
மேசையில் இருக்கின்றன.
கவனமாக எடுத்து வை.
சிலவேளை அதுவே
என்
ஞாபகச் சின்னமாகலாம்!
அக்காவின் பிள்ளைக்கு
நீ எனக்கு
முன்பு வாங்கித் தந்த
விளையாட்டுத் துவக்கை,
என் சாப்பில்
கொடுத்து விடு;
அவன் அதைக்

சந்தோசம் அதிகம்

- இ. சிவா நந்தினி -

முன்பக்க மதிலோரத்தில்
எங்கள் கடைசீநேரச்
சந்திப்பு....
உன் இதயம்
அழுததற்குச் சாட்சியமாய்
விழி ஓங்குகளில்
ஈரக்கசிவுகள்.
“போகின்றேன்...”
என் அனுமதியில்லாத - உன் முடிவு,
காதலைவீட கடமைகள்தான்
உன் கண்களில் நின்று
கையசைத்தன;
சின்னதாய் ஒரு
விழி அசைப்பில் விடைபெற்றாய்.
உன் கண்களில் சோகத்தை
இனங்காண முடிந்தாலும் - இறுதியான
பிரிவின் வேதனைகளுடன்,
உட்குகள் துடித்தாலும்,
இவற்றை எல்லாம் வீட
சந்தோசம்தான் அதிகம்.
இது, பெறாமையாக இருந்தாலும்
எனக்குப் பீடித்திருக்கிறது.
கனவுக்கு வயதில்லை;
காதலுக்கு அழிவில்லை.
சுதந்திரக் காற்றில் - நம்
சுதந்திர உள்ளங்கள் கலக்கட்டும்!

ஈழநாதம்
17.5.1991

விழ விழ எழுவோம்!

- மீரா -

கூல்சறைகள் மீண்டும்
கருத்தரிக்கின்றன....
இடிந்தழிந்த கட்டடங்கள்....
வாளை நோக்கி எழும்புகின்றன....
சாய்ந்து வீழ்ந்த மின் கோபுரங்கள்
சாலையெங்கும் ஒளி கொடுக்கின்றன....
மழை நம் கழனிகளில்
மாதந்தவறாது பெய்கிறது....
சூரிய வெளிச்சம் - மக்கள்
முகங்களில் படிகின்றது....
காற்று தென்றலாகித்
தவழ்ந்து வந்து - வெளிகளை
எல்லாம் வருடிச் செல்கிறது....
சமுத்திரத்தில் வீரர்களின்
சாம்பல் கலக்கமுன் எங்கள்
கைகளில் முளைத்த துப்பாக்கி
எதிரியை இலக்குப் பார்த்து....
இதற்கு மத்தியிலும்
எங்கள் நிலத்தின்
எல்லைகளில் எல்லாம்
மாவீரத்தை பறைசாற்றும்
புலிக்கொடி பட்டொளி
வீசிப் பறக்கிறது....
அடி வானத்தையும் தொட்டு
இன்னும் மேலே
உயர உயர
அது அசைந்து ஆடி
எதிர்க்கு
எச்சரிக்கிறது....
“இது எங்கள் மண்”!

ஈழநாதம்
21.06.1991

கையாளப் பழகட்டும்!

அம்மா!
அழுகின்றாயா வேண்டாம்.
நான்
மீளவில்லையெனில்
என் படத்துக்கு ஒரு
முத்தம் கொடுப்பாயல்லவா....
ஏனெனில் என்றுமே - நான்
உனக்குக் குழந்தைதான்!

பிறந்த மடியைப்
பிரிந்தபோதும்
தவழ்ந்த மண் - என்னைத்
தழுவிக்கொள்ளும்;
மண் மடியில் - என்னை
வைத்து நில அன்னை
தாலாட்டுப் பாடுவாள்!
பாலில் வீரம் ஊட்டிப்

பருக்கிய தாயே,
என் புனிதப் பாதை தவறா?
நீயே யோசி.

காலம் உதிரும்
கண்ணீர் மறையும்
வரலறாய் என்
வாழ்வு தொடரும்!

உனக்கும் எனக்கும்
இருந்த உறவு
தொப்புள் கொடியுடன்
அறுந்து போக,
எந்தன் உறவோ
புதைகுழி வரையும்
போகும் பாரம்மா!

சுதந்திரப் பறவைகள்
ஆனி 1992

எமது நாட்டிலே மதில்கள்
கூட உயிரிக்கவிதையைப்
பாடுகின்றன. ஒரு
உண்மையான புரட்சியை,
சமூக மாற்றங்களைக்
கண்டுகொண்டிருக்கும்
நாடு நமது. ஆகவே,
எங்கள் கவிதையில்
கவிதையும் இருக்கும்,
புரட்சியும் இருக்கும்.
இரண்டின் உன்னத
பிணைப்பு அதில் ஆதார
சுருதியாக விளங்கும்.

(காலம் எழுதிய வரிகள்
மதிப்பீட்டுரையிலிருந்து
செம்பியன் செல்வன்)

விடியல்வரை தொடருமா...?

- நாமகள் -

ஓங்கள் இரவுகள்
மட்டுமல்ல
பகல்களும்
இருண்டு போயின
பதங்கு குழிக்குள்....
இரவின் நிசப்தங்களைக்
கலைக்கும் 'வெஷல்'கள்
அதிர்வுகளுடன்....
முற்றத்தப் பனையின்
காவோலை கூட
ஒரு கணம் மொளிக் கும்!
துயரங்களைச் சமந்து
கழியும் நாட்கள்....
தொடரும்
விடியல் வரைக்கும்!
எங்கள் யூரங்களில்
வைகறையில் மலர்வதற்காகக்
காத்திருந்த மொட்டுக்கள்
மலரு முன்பே
பியக்கப்பட்டன....
எமது நெஞ்சங்களில்
குருதி சந்திய
யூலையும்
இருண்டுபோன
ஒக்ரோபரும்

துன்பங்கள் தொடர்ந்த
யூனும்
நெருடும் நினைவுகளாய்
என்றும் நிலைத்து நிற்கும்!

துயரங்கள்....
ஏக்கங்கள்....
நம்பிக்கைகளுடன்
புழுதிபடிந்த
இந்த மண்ணும்
கடலும்...
காற்றும்....
எமதென்ற இறுமாப்பில்
நாங்கள்....

ஆனாலும்
இன்னும் சிலர்
தாங்கள் மட்டும்
அந்நியமாய்
முத்திரைச் சந்தையில்
முடிக்ககளுடன்....
அகதி
அந்தஸ்திற்காக
தினம் தினம்
விமான நிலைய
வழியணுப்பல்கள்....!
விடியல் வரை
இதுவும் தொடருமா....?

சமுநாதம்
11.1.91

ஒவ்வொரு காலையிலும்...

- மைதிலி அருளையா -

ஓப்போது பார்த்தாலும்
ஒவ்வொரு காலாப் பொழுதும்
அழுது கொண்டேதான் விடிகிறது.
அழுகை....
உள்ளத்தில் இறைந்திருக்கும்
கவலையைக் கரைத்தபடி நீராப் ஒடும்.
ஒவ்வொரு இரவிலும் கவியும்
சோகை பிடித்தப் போன கருமையைக்
கரைத்தபடி பிழியும் பிழிய அழுது சோந்து.
முகம் வெளிறிய குழந்தையாய்த் தோன்றும்
காலை.
ஒவ்வொரு காலையும்
என் தேசத்தின் எங்கோ ஒரு மூலையின்
ஒரு மனித ஆத்மாவின் ஒப்பாரியுடன்தான்
ஆரம்பிக்கிறது.
இயமதரதர்கள் வந்து போனதற்கு
அடையாளமாய்

சேற்றில் அழுது படிந்திருக்கும்.
சப்பாத்துக் காற் தடங்களையும்
எரிந்து முடிந்து எஞ்சியிருக்கும் வயலையும் கூட
காலையில்தான் பார்க்கமுடிகிறது.
தென்னோலைத் தேரணங்கள்
வீதியெங்கும் நிறைந்து
தலையை நெருடுகிறது.
மழைவருவதன் அறிகுறியான
இடியோசையினைப் போல
எங்கும் சதா நேரமும்
துக்கத்தைப் பிரகடனப்படுத்தும்
பறை முழக்கம்.
அதில் அமுங்கியபடி
என்றேரமும் இடைவிடாது கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்
நாய்களின் ஊளையைச் சப்தம்
சங்கக்கடைகளில் கூப்பனிற்காகக் காத்திருக்கும்
நண்ட வரிசைகள்!
இன்றையின் தொடர்ச்சியாய் நாளையும்
இதேமாதிரி.... இதேநீதியில்....
வேண்டவே வேண்டாம்
நாளைய காலை விடியவே வேண்டாம்!

திசை
13.4.1990

இந்திய தேசிய அரசியலில் ஒரு புதிய போக்கு

இலங்கை தேசியம் என்ற கருத்துருவைப் போலவே இப்போது, இந்தியத் தேசியம் என்ற அரசியற் சித்தாந்தமும் இந்திய உபகண்டத்தில் அடிபட்டுப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பது பல அரசியல் அறிஞர்கள் எடுத்துக் காட்டும். இந்திய மாநிலங்கள் நான்கில் அண்மையில் நடந்த தேர்தலின் முடிவுகளும் அதையே தான் வலியுறுத்துவது போலுள்ளது. இந்தியத் தேசியத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாகச் சொல்லப்படும் கொங்கிரஸ் கட்சியும், பாரதிய ஜனதா கட்சியும் இம் மாநிலத்தில் தேர்தல்களில் படுதோல்வியடைந்துள்ளன. இதற்கு மாறாக, அந்தந்த மாநில மக்களின் தேசிய வாத்தத்தைப் பிரதிபலிக்கும் மாநிலக் கட்சிகளே தேர்தலில் அமோக வெற்றியீட்டி ஆட்சியைப் பிடித்துள்ளன.

நான்கு மாநிலங்களின் சட்டசபைக்காக நடந்த இந்தத் தேர்தலில் ஆளும் கொங்கிரஸ் கட்சி சந்தித்த படுதோல்விக்கு, கட்சியில் உள்ள உட்பிளவுகளும் நரசிம்மராவின் பலவீனமான தலைமைத்துவமே காரணங்கள் என, சில அரசியல் விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர். அதேவேளை, நரசிம்மராவ் அரசு அறிமுகப்படுத்திய திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை, இந்திய முதலாளிகளினதும் உயர் மத்திய தரவர்க்கத்தினரதும் பணப்பைகளை நிரப்பியிருக்கின்றபோது, இந்திய 'வோட்வங்கி'யின் முதலீட்டாளர்களான சாதாரண மக்களுக்கு எந்தவித நன்மைகளையும் கொடுக்கவில்லை. இதுவும் கொங்கிரஸின் படுதோல்விக்கு ஒரு காரணம் என்று, அரசியல் ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

இந்த மதிப்பீடுகள் உண்மையானவை என்பதில் எந்தவித சந்தேகமும் இல்லை. ஆயினும், இவற்றிற்கு அப்பால் இந்தியப் பரிமாணம் கருக்கொண்டிருப்பதையும் மறுக்க முடியாது. அதாவது, தேசிய அரசியலுக்கு அப்பால் மாநிலங்கள் தத்தமது தனித்துவங்களைப் பேண முற்படும் தன்மையே அப்புதிய அரசியல் பரிமாணமாகும். கர்நாடகாவிலும், ஆந்திராவிலும், சிக்கிமிலும் அதுதான் நடந்துள்ளது. அந்த அந்த மாநில மக்களது உணர்வுகளை - அபிலாசைகளை - பிரதிபலித்த சொந்தக் கட்சிகளையே அவ்வவ் மாநில மக்களும் ஆதரித்துள்ளனர்.

இந்தியாவில் மாநிலவாரியான தேசியவாதம் படிப்படியாக மேலோங்கி வருவதை, தமிழ்நாட்டின் முதுபெரும் பத்திரிகையாளர் பி. சி. கணேசன் அவர்கள் பி. பி. சிக்கு வழங்கிய பேட்டி ஒன்றில் (10.12.94 - தமிழோசை) சுட்டிக்காட்டியிருப்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. மேற்கு வங்கத்தில் நீண்ட காலமாக ஜோதிபாசுவின் தலைமையிலான கொம்பூனிசக் கட்சி பதவியில் இருந்து வருவது பற்றி திரு. பி. சி. கணேசன் கூறுகையில், "வங்காள மக்களது தேசிய உணர்வை கொம்பூனிசக் கட்சி பிரதிபலித்து வருவதே, அந்தக் கட்சியை வங்காளிகள் தொடர்ந்தும் பதவியில் அமர்த்தப் பிரதான காரணமாக இருந்து வருகின்றது" என்றார்.

இந்திய தேசிய அரசியல் நீரோட்டத்திலிருந்து மாநிலங்கள் விலகி ஓட முனையும் அதேவேளை, மாநிலங்கள் தோறும் எழுந்துவரும் தேசியவாதங்களின் விளைவாக, மாநிலங்களிடையே

பிணக்குகளும் பிரச்சினைகளும் இப்போது அதிகரித்து வருகின்றன.

மாநிலங்கள் ரீதியாக ஒவ்வொரு தேசிய இனத்தினதும் தேசிய விழிப்புணர்ச்சி எல்லா மாநிலங்களிலும் பரவி - வளர்ந்து வருமானால், இந்திய மத்திய ஆட்சியில் ஒரு ஸ்திரமற்ற தன்மை ஏற்பட வாய்ப்புக்கள் உண்டு. இது மாநிலவாரியான தேசியவாதத்தை மேலும் உச்சநிலைக்குக் கொண்ட செல்ல உதவிவிடும்.

இந்தியத் தேசியத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாகச் சொல்லிக் கொள்ளும் கட்சிகளின் தலைவர்கள், மற்றும் அரசியல்வாதிகள் புரியும் ஊழல் - அதிகார துஷ்பிரயோகம் மற்றும் சுயநலச் செயற்பாடுகள் என்பன மாநில மக்களுக்கு வெறுப்பை ஏற்படுத்தியிருப்பதுடன், தமது சொந்தத் தேசிய இனத்திலிருந்தே தங்களுக்கெனத் தலைவர்களைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற இனரீதியான உந்துதலையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது எனலாம்.

பனிப்போர் முடிவடைந்ததும் புதியதொரு வடிவத்துடன் பல் தேசிய இன நாடுகளுக்குள் எழுத்தொடங்கிய தேசியவாதங்கள், தனியரசுகளை அமைத்துக்கொண்ட பின்னர்தான் அடங்கியிருக்கின்றன என்பதற்கு சோவியத் யூனியன், யூகோஸ்லாவியா... போன்ற நாடுகள் உதாரணமாக விளங்குகின்றன. எதிர்காலத்தில் இந்தியாவிலும் அது நடைபெறுமா என்ற ஐயங்களையும் இது தோற்றுவித்துள்ளது. வளர்ந்துவரும் மாநிலவாரியான தேசியவாதங்கள் அதற்குக் கட்டியும் கூறுவது போலுள்ளன.

★★★

‘த’ தரும் வரலாறு

‘த 1272’

இந்த இலக்கத்தோடு எங்களை விலத்தியபடி ஒரு வாகனம் அந்த நெடுஞ்சாலையில் விரைந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறது!

அதனை உற்றுப்பார்க்கின்றேன்.

அந்த வாகனத்தையா?

இல்லை, அந்த வாகனத்தின் இலக்கத் தகட்டை!

இன்னும் சரிவரக் கூறின், அந்தத் தகட்டையும் அல்ல; அதில் பொறித்திருந்த ‘த’ எனும் தமிழ் எழுத்தை!

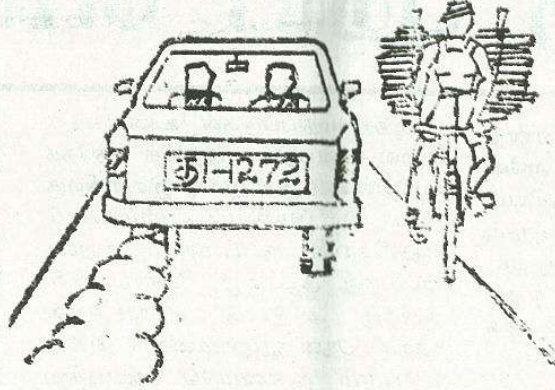
அந்த வாகனம் மேலும் விரைந்து இப்போது அந்த நெடுஞ்சாலைத் தொலைவில் மறைந்துவிட்டது. ஆனால் அந்தத் ‘த’ எழுத்து என் நினைவுகளையெல்லாம் தட்டி நெஞ்சத்தில் அலைமோதச் செய்கின்றது!

இன்று இதனை ஓர் இயல்பான காட்சியாய் காண்கிறோம்; ஆனால் அன்று.... கடந்த 38 வருடங்களிற்கும் மேலாக தமிழர்களாய் வாழ தமிழ் மக்கள் பட்டு வந்த துன்பம், வேதனை இடையிடையே அவமானம் இதைத் தொடர்ந்த விழிப்புக்கொண்ட போராட்ட நிகழ்வுகள், புதுத் திருப்பங்களின்போது எழுந்த இழிப்புக்கள், ஈகங்கள் கொஞ்சமா...?

“பன்னிரண்டு வயதில் தோளிலே துப்பாக்கி எங்கே அவன் செல்கின்றான்?”

தமிழ்மூத்தில் இன்று நிலவும் இந்தப் பாடலும், வீறும், இதை நேரிற் காட்டி நிற்கும் நிலையும் இலேசில் எழுந்தவை அல்ல.

‘ஒருவன்’ அல்ல, அதோ இரண்டு வீராங்கனைகள் மோட்டார் சைக்கிளில் போகின்றார்கள். அதில் பின்னுக்கு இருப்பவளின் தோளில் துப்பாக்கி.

இவ்விதம் தமிழ்மும் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது!

அந்த 38 வருடங்களிற்கு முன்பு, 1956 யூன் 5ஆம் நாளின் காட்சி, மனதில் உயிர்கொண்டு எழுகிறது.

இடம்: கொழும்பு காலி முகத் தீடல்

இதன் அருகேதான் நாடாளுமன்றம். இந்த நாடாளுமன்றத்திலே தான் அந்த 56-56இல் பிறப்பிக்கப் பட உள்ளது.

இதனை எதிர்த்து அந்தக் காலி முகத் திடலில் தந்தை செல்வாவும் மற்றும் உறுப்பினரும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களிலிருந்து வந்த பெருந்திரளான தொண்டர்களும் அமர்ந்திருக்கின்றனர். மொழி உரிமை கோரி அங்கு சத்தியாக் கிரகம் நடைபெறுகின்றது.

அதன்பின் நடந்தது என்ன?

நேரம் செல்லச் செல்ல சிங்களக் காடையர் கூட்டம் அங்கு வந்து சேருகிறது.

‘சுற்றிவளைத்து நின்ற காடையர் கூட்டம், சத்தியாக் கிரகிகளின் மீது சரமாரியாகக் கற்களை வீசியது. அமர்ந்திருந்த சத்தியாக் கிரகிகளுக்குப் பலத்த அடியும், உதையும்.’ இதையும் இன்னும் கூடிய செய்திகளையுமே அன்றைய நாளிதழ்கள் தந்து நின்றன!

அன்றைய சத்தியாக் கிரக ஒழுங்கு வீதிகளில் ஒன்றை, இன்றும் உள்ள சுதந்திரன் 3.6.56 இதழில் படிக்கிறேன். அனுதாபத்தையும் வேதனையையும் தரும் அந்த உபவிதி 5 இது தான்:

“அடிதடி அல்லது தாக்குதல் ஏற்பட்டால், இரு கரங்களையும் கட்டிக்கொண்டு, குனிந்த தலையுடன் அமைதியாக இருக்க வேண்டும். அவசியம் ஏற்பட்டால் ‘தமிழ் வாழ்க’, ‘தமிழ் வெல்க’ என மட்டும் கோஷிக்கலாம்.”

அந்தச் சத்தியாக் கிரகிகளின் கூட்டத்தில், மன்னார் மருசலீனும் ஒருவராக இருந்தார்; ஆனால், 30 வருடங்களின் பின் அவரது மகனான விக்ரம் செய்யத் தொடங்கிய சாதனைகள் நெஞ்சத்தில் நிழலாடுகின்றன!

மீண்டும் மீண்டும் அந்த ‘த’ எழுத்தே நெஞ்சில் தவமுக்கின்றது; சிறீ எதிர்ப்புப் போராட்டங்களை நினைவுபடுத்துகிறது!

1958 சித்திரை 10, 11 ஆம் திகதிச் செய்தி இதழ்களை மீண்டும் எண்கைகள் புரட்டுகின்றன. தமிழ்த் தலைவர்கள் அரசு காவல்துறையினரால் கைது!

இது எதற்கு?

தமிழ்ப்பகுதிகளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்ட சிங்கள “பேருந்து வாகனங்களில் இத் தலைவர்கள் தமிழ் ‘சிறீ’ எழுத்தைப் பொறித்த மைக்கு! பெரும் கிளர்ச்சியாய் அவ்வேளை எழுந்த ‘தமிழ் சிறீ’ போராட்டத்திற்கு சிங்கள அரசு காட்டிய நடைமுறை இதுதான்!

பூலை 1957 இல் ஓர் ஓப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. அந்த ‘பண்டா